

ΑΠΟΠΕΙΡΑ

Αναρχική Εφημερίδα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Καλεσμα στους μαθητες-----	1
Ανεμομαζώματα-----	2
Κουφαλες δεν ξεφλησαμε-----	3
Εξι μικρα σημεια για το λειτουργικο της αιτιας-----	3
Για καποιο συντροφο που σκοτωσαν-----	3
Φασισμος και γενικευμενη τρομοκρατια-----	4
Ο φασισμος γεννα τον πολεμο-----	5
Κοντρα στη φασιστικη αναγεννηση-----	5
Δεν θελει κρατη η καρδια-----	5
Η παρουμεν των ξενων εργατων...--	5
Οπτικη-----	6
Εισαγωγικο-----	6
Ο σουβλαντζης, η γκομενα και ο αναρχικος-----	7
Κοινωνια και κρατος-----	8

ΕΡΧΟΜΑΣΤΕ

"Πλησιαζουμε
Στα δαση
Παρτε το δρομο του πρωινου
Ανεβειτε τα σκαλοπατια της
καταχνιας

Πλησιαζουμε
Της γης σφιχθηκε η καρδια

Μια μερα ακομα να
γεννησουμε τον κοσμο

Ο ουρανος θα φαρδυνει
Βαρεθηκαμε
Να κατοικουμε στα ερειπια του
υπνου
Στη χαμηλη σκια της
αναπαυσης
Της κουρασσης της
εγκαταλειψης

Η γη θα ξαναπαρει το σχημα
των ζωντανων κορμιων μας
Ο ανεμος θα μας υποστει
Ο ηλιος κι η νυχτα θα διαβουν
τα ματια μας
Χωρις ποτε να τ'αλλαξουν

Το βεβαιο μας διαστημα ο
καθαρος μας αερας μπορει
Να γεμισει την αργητα που
εσκαψε η συνηθεια
Θα προσεγγισουμε ολοι μια
καινουρια μνημη
Θα μιλησουμε μαζι μια αισθητη
γλωσσα..."

"Χωρις ηλικια"
PAUL ELYARD

ΚΑΛΕΣΜΑ ΣΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ, ΝΕΟΛΑΙΟΥΣ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ...

ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ, ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ...

1.
Οι ηλιθιοι μας περιπλανιωνται, οι υπουλοι μας σαμποταρον, τα μαθηματα ξαναρχιζουν! Πανικοβλητοι οι εχθροι μας, με το χαμογελο του τρομου στα γερασμενα τους στοματα, κατχαζουν για το τελος των καταληψεων... Γελοιοι υπανθρωποι! Κομματοσκυλα, νεολαιονταβατζηδες, υπουργοι, φυλλαδες, "αγαπημενοι" γονεις, φασισταρια, ολοι τους, οι αληθινοι αυτοι ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΕΣ της χαρας μας, πεταμενοι καθε τοσο στο σκουπιδια, καθε φορα που η ζωη ξεχειλιζει απο μεσα μας, βγαζουν και παλι το κεφαλι τους απο το βουρκο... Γελοιοι εσεις και αιθεροβαμονες! Γιατι ποσο αδικα ελπιζουν... Τα ψεμματα, οι σκυοφαντιες, τα δακρυγονα, η "αγανακτηση", ειναι τοσο μα τοσο λιγα για να σταματησουν τον ορμητικο χειμωρο της ελπιδας και της λυσσας που αργα η γρηγορα θα τους εξοντωσει.

2.
"Οι καταληψεις, ειναι αληθεια, μερα με την μερα τελειωνουν. Οι επομενες μερες βρισκουν ολο και περισσοτερους νεολαιους στις εξοριες των σχολικων στρατοπεδων συγκεντρωσης. Οι πρωινες προσευχες θα διαδεχτουν τα ξενοχτια με μπυρες και συζητηση, οι παραταγμενοι σε σειρες μαθητες θα διαδεχτουν το πανεμορφο "χαος" των καταληψεων, αποχανωμενοι και σκουριασμενοι (καθως και ποτισμενοι με εκδικηση) καθηγητες θα παρουν τη θεση των χαρουμενων προσωπων, η ηνονχια και ο τρομος στα σχολικα κελια θα παρουν ξανα τη θεση της πλακας και του γελιου, τα απογευματινα φροντιστηρια και το ψυχαναγκαστικο διαβασμα τη θεση της διαδηλωσης, οι διευθυντες θα ξαναανοιγουν καθε μερα τις πορτες "θριαμβεντικα", τα δεκαλεπτα διαλλειματα τη θεση θα παρουν τον παντοτινο διαλλειματος, τα κουνδουνα (οπως και στην κολαση) θα διαταζουν τα κεφαλια "να ξαναμπουνε μεσα", το φλερτ, ο ερωτας, η ηδονη θα παρουν τη θεση τους "για μετα τις εξετασεις", οι γαλανολευκες θα ανεμισουν ξανα στη θεση των δικων μας-μανφοκοκκινων, θελουν παλι προσωπα χαμηλωμενα, γερασμενα, αρρωστα να κουβαλανε το βαρος μιας ανυπαρκτης ζωης απο το σπιτι στο σχολειο και απο το σχολειο στο φροντιστηριο. ΠΟΣΟ ΝΟΜΙΖΟΥΝ ΟΙ ΓΕΛΟΙΟΙ ΟΤΙ ΘΑ ΚΡΑΤΗΣΕΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ;"

3.
Ισχυριζονται πως ολα αυτα γινονται για το "μελλον". Για την κατακτηση της "γνωσης". Για να μπορουμε αυριο, λεει, να "πιασουμε μια δουλεια και να ζησουμε σαν ανθρωποι, να κανουμε μια οικογενεια, να γινουμε ΧΡΗΣΙΜΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ...". Αναρωτιονται "τι θα γινει τωρα που χανονται σχολικες ωρες, τι θα γινει η κοινωνια χωρις την εκπαιδευση...". Χτυπιουνται για "το που παει η

πατριδα μας, οταν οι νεοι δεν δινουν δεκαρα για τα σωστα και τα δικαγια της πολιτειας...". Απορουν για το "που οδευει ο τοπος οταν οι νεοι δεν εχουν ιδανικα, ταξη και εθνικοφροσνη...". Ναι. Δικαγια ανυσηχουν. Γιατι δεν υπαρχει κανενας λογος να ασχολουμαστε "με το επαγγελματικο μας μελλον" που ετσι η αλλιως θα μας στείλει στα απανθρωπα εργοστασια, θα μας κανει υποτακτικους του καθε αφεντικου η στη "καλυτερη" θα κανει εμας μισανθρωπους εκμεταλλευτες, καθαματα που θα ζουμε απο τον ιδρωτα των αλλων. Δεν υπαρχει κανενας λογος να μας γοητευει η οικογενειακη "καριερα" ποσο μαλλον οταν τα ολεθρια αποτελεσματα της στον "χαρκτηρα" τα ζουμε καθημερινα. Αρνουμεστε να υπολογισουμε το κало της οποιαδηποτε "πατριδας" οταν στο ονομα αυτης της "πατριδας" θα μας στείλουν αργα η γρηγορα ετε στον ταφο ετε στη δολοφονια αλλων που τωρα κι αυτοι βασανιζονται στα σχολικα τους κελια. Χαρα μας προξενει το γεγονος οτι θα κανουμε κακο στην πολιτεια και στην ταξη της γιαι το κρατος ειναι αυτο που ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΕΙ εμεις θα παλευουμε να σωσουμε τη ζωη και τη χαρα εναντιον του, ειναι αυτο που ζει γιαι (νομίζει) οτι "μας εχει καψει πριν γεννηθουμε ακομα"... Οσο για την γνωση τους τη χαριζουμε... ο,τι χρειαζομαστε να μαθουμε, το μαθαινουμε και μονοι μας... Οταν ομως οι αλητες φωναζουν οτι δεν εχουμε ιδανικα, το ξερον, το ξερον οτι το ψεμα τους ειναι μεγαλο. ΑΣΦΑΛΩΣ ΚΑΙ ΕΧΟΥΜΕ ΙΔΑΝΙΚΑ. Μονο που τα ιδανικα μας αυτα τους τρομαζουν. Ειναι το ιδανικο μιας λευτερης, αγριας και δημιουργικης ζωης, χωρις να μας δινει κανεις διαταγες, χωρις να δουλευουμε για κανενα, χωρις τιποτα να στεκεται εμποδιο στην ηδονη και το παιχνιδι. Ειναι τα ιδανικα του να γινουμε ΧΡΗΣΙΜΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ, για τους εαυτους μας και τους αλλους, και το χειροτερο ειναι πως αυτοι (αλλα και εμεις) ξερον οτι αυτα τα ιδανικα ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΚΑΙ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ.

4.
Το κτηνος ομως δεν θα πεθανει τοσο ευκολα. Αν θελουμε μια αλλη ζωη, ας το ξερονε καλα με τη λυσσα μας θα τη φτιαξουμε. Ειναι γιαι αυτοι ειναι τοσο αρρωστοι που συνηθισαν πια και η υγεια τους πανικοβαλλει. Ειναι γιαι δεν ειναι καθολου διατεθειμενοι να χασουν τις καρεκλες, τις βερρες, τις λιμουζινες, τα υπουργεια, την κομματικη ταυτοτητα, το μελλον τους σα βασανιστες και υπαλληλοι, δεν ειναι διατεθειμενοι να χασουν οντε αυτη την αυτοκαταστροφικη οικογενειακη τους μικροεξουσια. Αν καποιοι ειναι "δικαιολογημενοι" για αυτη τους τη σταση (γιατι ισως δεν ξερον να κανουν και διαφορετικα) εμεις πρεπει να τους διδαξουμε. Και μπορουμε να τους διδαξουμε μονο με το ζωντανο μας παραδειγμα μιας ανυπαταχτης γιαντο και βιαης συγκροτησης, με οτι στεκεται εμποδιο μπροστα μας. Γιατι ειναι η βια οχι μονον εργαλειο για τη νικη μας, αλλα και κορυφαια εκφραση της υγιους οργης που κρυβουμε μεσα μας. Δεν θα αφησουμε τα θλιβερα οργανα της εξουσιας, αξιοθρηνητους ΚΝιτες, παρακμιακους αριστεριστες, ψυχοπαθη κομματοσκυλα να μας παρασυρουν στις ξεπουλημενες αιτηματολογιες (ΙΕΚ, 15% και λουπες αηδίες) που το μονο που θελουν ειναι να χασουμε την εξεγερση για χαρη αχρηστον βελτιωσεων της μιζεριας, που θελουν ΝΑ ΜΗ ΒΑΣΕΠΟΥΜΕ ΤΟ ΔΑΣΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΙΑΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ ΤΩΝ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ. Πρεπει να σαρωσουμε τους εχθρους μας. Κανενας οικτος δεν τους αρμοζει. Πρεπει να εξεγερθουμε.

5.
Τωρα που οι καταληψεις προσωρινα σταματανε να αναλογισουμε τι εγινε και τι θα γινει. Να μην επαναπαυθουμε. Οι καταληψεις, οι συγκροσεις του Γεναρη του 91 και οι επομενες, αλλα και

ΣΕΛΙΔΑ 2

ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ Ο Α

by "S.O.F."

Γίνε και εσύ "ταραχοποιό στοιχείο"... Μπορείς...!

Συνεχεια απο τη σελίδα 1

αντες που θα ερθουν ειναι και μπορουν να γινουν ακομα περισσοτερο το πρωτο βημα για την απελευθρωση. Οταν "συκοφαντουν" την "αναρχια στα σχολεια" και το "χαος των καταληψεων", το αναγνωριζουν και εκεينوι: Η αναρχια ειναι μεσα σε καθε ελευθερο ανθρωπο, οι καταληψεις μας προσφερουν την ευκαιρια να δοκιμασουμε να οργανωνομαστε και να ζουμε χωρις κρατος και εξουσια, τα οδοφραγματα μας διδασκουν πως το κρατος και η καταστολη ειναι ενθραυστα και μπορουμε ευκολα να τα σπασουμε.

Δεν εχουμε να χασουμε τιποτα παρα μονο τις αλυσιδες μας. Εχουμε να κερδισουμε εναν κοσμο ολοκληρο... Δεν θα γινουμε εμεις οι μελλοντικοι "αγανακτισμενοι γονεις" γιατι στον κοσμο που θα φτιαζουμε, "αγανακτισμενοι γονεις" δεν θα υπαρχουν.

Ανεξαρτητα απο το αν οι καταληψεις σπανε ειναι πια ο καιρος εμεις, μαθητες, νεολαιοι, ελευθεροι ανθρωποι, ΟΛΟΙ να παρουμε τη ζωη και το οραμα στα χερια μας.

ΚΑΙ ΘΑ ΤΟ ΚΑΝΟΥΜΕ!

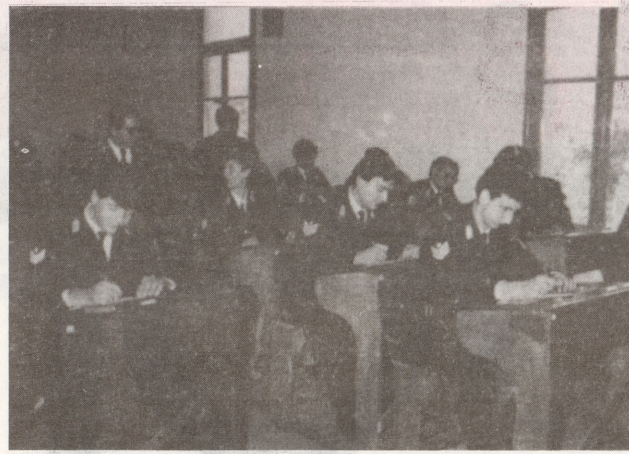
VENCEREMOS

ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΣΕ ΜΑΣ ΤΟΝ ΚΑΛΑΜΠΟΚΑ

ΚΑΝΤΕ ΕΡΩΤΑ ΟΧΙ ΜΑΘΗΜΑ.

ΟΧΙ ΣΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΔΟΣΙΑ. ΒΙΑ ΚΑΙ
ΑΝΑΡΧΙΑ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ "ΑΠΟΠΕΙΡΑ"

Συνεχεια απο τη σελίδα 7

Τ.: Ναι, ναι, αυτην την εβδωμηνη που εχει ξελογιασει τον Γιαννακη... Λοιπον;
Π.: Λοιπον η γιαγια μου, μου ειπε οτι ακριβως δεν ξερει τι ειναι η αναρχια- μπορει να ειναι συνταγη μαγειρικης η μαρκα αντιπυριδικου σαμπουαν- παντως γυναικα δεν ειναι. Δεν ειναι ανθρωπος με σαρκα και οστα... Μου ειπε οτι επειδη ηταν ερωτευμενη με εναν ανταρτη του Βελουχιωκονσερβου, κατι ξερει απο αυτα...
Τ.: Λοιπον τι εχουμε να αντιμετωπισουμε Πισσα μου; Τι να κανω;
Π.: Θελεις την γνωμη μου Τασια μου; ΜΕ ΑΕΡΙΚΟ ΕΧΟΥΜΕ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ!!!
(ΠΑΥΣΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΟΥ ΟΤΕ)

Στο επομενο επεισοδιο: Αν δεν εχει γινει επιστρευση θα διαβασετε το 4ο επεισοδιο. (υπεκφυγη συγγραφεα για να μην φανει οτι ουτε ο ιδιος δεν ξερει τη συνεχεια)
Για οσους ψαροσανε με το εισαγωγικο, κατω απο τον πηλο: Διαβαστε το αναποδα.

-1) Περιοδικο MAX και εχουμε την εντυπωση οτι εκεινος ο "ρεπορτερ" μαλλον εκανε μια "ανασφαλεια" ζωης.. Αφου μαθαμε τις ιδιαιτερες ιδιοτροπιες μας καιρος να προσειδοποιησουμε και τον κυριο Γελαδαρη οτι εχουμε και αλλη μια: θυμωουμε ευκολα... (Παντως το δημοσιογραφικο ταλεντο ειναι εμφανες: το παληκαρι απλα εκανε μια βολτα απο Κανινγος και αγορασε ο,τι αναρχικο και ο,τι φασιστικο ειχε στο μεταξυ δει και κανενα αυτοκολλητο και εκαστος και εγραψε... Κοιτα να δεις πως βγαίνουν τα χρηματα...).

-2) Ο Μαρτιος ξεκινησε παραγωγικα. Την πρωτη του μηνια μια παρεα απο 9 χρυσαυγιτες περιφερονται, το βραδυ, κολλωντας αυτοκολλητα. Εντοπιζονται απο συντροφο και μια περιπολια τους πετυχαινει να κινουνται στην Πατριων. Γυρω στα 15 ατομα (οπως μαθαινομε) ξεκινουν το σαφари. Η "συναντηση" γινεται στην Πατριων και απο τα 9 ατομα τα 7 βαζουν τα ποδια στον κωλο... Οι αλλοι 2 εμφανως δεν προλαβαινουν και δεχονται τις περιποιησεις των συντροφων εως οτου οδηγηθηκαν στην αναισθησια. Εν τω μεταξυ η κινηση ειχε διακοπει. Μετα το επιτυχες τελος οι 15 αποχωρησαν διακριτικα...

ανεμομαζωματα

Επειδη η αξιοπρεπεια ειναι τοσο ατομικο ζητημα, οσο, ειδικα οταν καποιος "αναλαμβάνει" εκτων συνθηκων να μιλαει στο ονομα μια ολοκληρης αντιληψης (με ποταμους απο αιμα να εχουν κυθει στο ονομα αυτο) και συλλογικο, εχουμε την ελαχιστη απαιτηση απο τον κυριο Σκυφτουλη να ξεκαθαρισει καποια πραγματα η εστω να προσδιορισει τη θεση του που μετα τις δυο συγεντευσεις στον ΩΧ FM μπαλαντζαρει επικινδυνα... Δεν επιδιωκουμε κανενα ιεροεξεταστικο θωκο, ουτε επιχειρουμε να διωξουμε κανενα απο τον χωρο, αλλα ειναι πασιφανες πως ενω τιποτα δεν μπορεις να πεις στον 20χρονο που το παιζει "Κινεζος" μετα τη συλληψη (απολυτα δικαιολογημενη σταση, εκτος και αν απο πριν ειχε κανει αλλες δηλωσεις...) μπορεις πολλα να πεις για ενα ατομο με μια ιστορια στο "χωρο" (οχι δεν ξνουμε παλιες πληγες) που δεν παριστανει τον Κινεζο καν, αλλα παρουσιάζεται σαν "οικογενειαρχεις Κοινωνιολογος", αυτοβουλα φερνει το ΠΑΣΟΚ στη θεση του θυματος της κρατικης καταστολης, και με υφος Λεβεντη πουλαει αντιδεξια τρελα κι ολα αυτα υπο τη σκια μιας αναρχικης τοποθετησης...Επειδη και το ΠΑΣΟΚ γνωρισαμε, και επειδη ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ παραμενομε θεωρουμε ολο αυτο το σοου σαν το λιγοτερο εναν αξιοπιστο θεατρινισμο (τα περι "λαικης εξεγερσης" τα αντιμετωπιζουμε ως κερασικα) και αν στην κοινωνια πρεπει να ξεκαθαρισουμε πως η αναρχια ΔΕΝ ειναι τα ψελλισματα του κυριου Σκυφτουλη, ως προς τον κυριο Σκυφτουλη, εχουμε τωρα πια την ΑΠΑΙΤΗΣΗ ειτε για ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗ ειτε ΓΙΑ ΜΟΝΙΜΗ ΣΙΓΗ... Στο επανιδειν...
Αναρχικη εφημεριδα "ΑΠΟΠΕΙΡΑ"

1) Ομορφα τα επεισοδια μετα την τελευταια πορεια των μαθητων. Ξεκινησαν με καποια σπασματα λεωφορειων εξω απο το ΕΜΠ και στη συνεχεια εμφανιστηκαν τα ΜΑΤ. Αρχισε πετροπολεμος και τα ΜΑΤ, με σαφη προθεση να εκτονωσουν την κατασταση αποκωρουν. Το μακαλο ξεναφουντνουνε οταν το φορητακι του SKY εμφανιζεται μπροστα απο τη πυλη της Στουρναρα. Δεχεται επιθεση με πετρες και μολοτωφ, ο οδηγος το βαζει στα ποδια, το "οχημα" παραδιδεται στις φλογες και γινεται στακτη. Οι μπατοισι επιστρεφουν και αρχιζουν τα δακρυγονα. Ο κοσμος ειχε την ωριμότητα να σταματησει τα επεισοδια τη στιγμη που επρεπε και να αποχωρησει με το πληθος, χαλωντας ετσι τα σχεδια του κρατους που ηθελε μια κουφτα αναρχικου να μινουν αποκλεισμενοι στο κτιριο (οι γυρω δρομοι, ειναν ολοι μπλοκαρισει και κανεις δεν μπορουσε να πλησιασει).Στο μεταξυ δεν ελειψαν και οι "εφεδρειες" των "αγανακτισμενων πολιτων", που "ανεμεναν", απεναντι απο την πυλη της Πατριων... Ουτε συλληψεις, ουτε τραυματιες ειχαμε και αυτο ειναι θετικο και για το λογο οτι καταδεικνει την ωριμότητα και την οξυδερκεια των πολλων πιστωρικων που πρωτοστατησαν στις φωτιες (οι "γνωστοι" αυτη τη φορα ηταν πολυ λιγοι).

2) Απο την αρχη της μαθητικης πορειας, εγινε προφανες οτι οι διαθεσεις του κοσμου ηταν αγριες. Πριν καν η διαδηλωση ξεκινησει ελυκοκηθηκε ΓΝΩΣΤΟΣ καμεραμαν του TELECITY, η καμερα του κομματιαστηκε και σπαστηκε ενα αυτοκινητο του σταθμου (αξιζει να σημειωθεί οτι στο μπαρμπαριζ του

αυτοκινητου υπηρχε ενα τευχος της "Αστυνομικης Επιθεωρησης"...). Δυστυχως κανεις δεν ηιρε χαμπαρι την αλλη καμερα του σταθμου που ηταν στο πανω μπαλκονι και τραβηξε ολη τη σκηνη.Το TELECITY επικυρηξε μαλιστα και ενα νεαρο με 300000 δρχ. Αν αυτοι μας εχουν επικυρηγμενους εμεις αυτους δεν τους εχουμε απλα γραμμενους...

3) ΕΠΙΚΥΡΗΣΟΥΜΕ: ΤΟΝ ΔΑΡΜΕΝΟ ΚΑΜΕΡΑΜΑΝ, ΤΟΥΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΕΣ ΤΟΥ TELECITY ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΑ ΤΟΝ ΓΝΩΣΤΟ ΠΡΑΚΤΟΡΑ ΤΗΣ ΚΥΠ (ΕΥΠ) ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗ. αμοιβη: Η ΧΑΡΑ ΠΟΥ ΘΑ ΝΟΙΩΣΕΤΕ ΞΥΛΟΚΟΠΩΝΤΑΣ ΤΟΥΣ. (ανωνυμια εγγυημενη).

4) Ρε Μαρικα, καλα τα κεφτεδακια αλλα το κρασι τι το ταιγκουευτηκες; Στα επομενα επεισοδια θελουμε παστιται. Και το κρασι κοκκινο. Και ο "Μητσαρας" θελει ραβανι... Ειδαλλως τον SKY δεν τον ξεναπειραζουμε, καταλαβες;

5) Χρυσαιγιτης δαρθηκε μεχρι αναισθησιας μετα απο ενεδρα αναρχικων στα ΕΠΑ Ηλιουπολης. Ο φιλαρακος του προτιμησε την "λεμουρια" ατιμωση και εγινε λαγος. Ο τυπος ειναι απο τα "κεφαλια" στην φασιστικη προπαγανδα στις Ανατολικες συνοικιες, και φυσικα δεν εχουμε ακομα τελειωσει μαζι του... Ολα αυτα στις -1-93

6) Την επομενη φασιστας-"μεταλλας" αρπαξε κατι σφαλιρες εξω απο το HAPPENING στη Χαριλαου Τρικουπη.

7) Εναν ποιητικωτατο κουβα με οκατα εδεχθη ο γνωστος "ηγετης" των ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΩΝ κουλιγκανων του Ολυμπιακου που εχει το ψευδονημο "υποβρυχιος" και ειναι εκεινος ο νεοναζι που μιλησε στον ΑΝΤ1 σε εκεινο το αφιερωμα μαιμου. Βεβαια το παληκαρι το ξερωμε κι απο πιο παλια. Το ολο συμβαν εγινε στο περιπτερο που διατηρει ο υπερκοξος αυτος παπα-αριος στην οδο Σωκρατους. Μαθαινομε πως παρα το μπανιο στις κουραδες το φρονημα του παραμενει ακμαιο. ΑΘΑΝΑΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΨΥΧΗ!

8) Φασιστες, παψαμε να σας περιμενομε και αρχισαμε να σας ψαχνουμε. Τωρα, παψαμε να σας ψαχνουμε γιατι τωρα σας ΞΕΡΟΥΜΕ (εναν-προς-εναν)...ΕΡΧΟΜΑΣΤΕ!

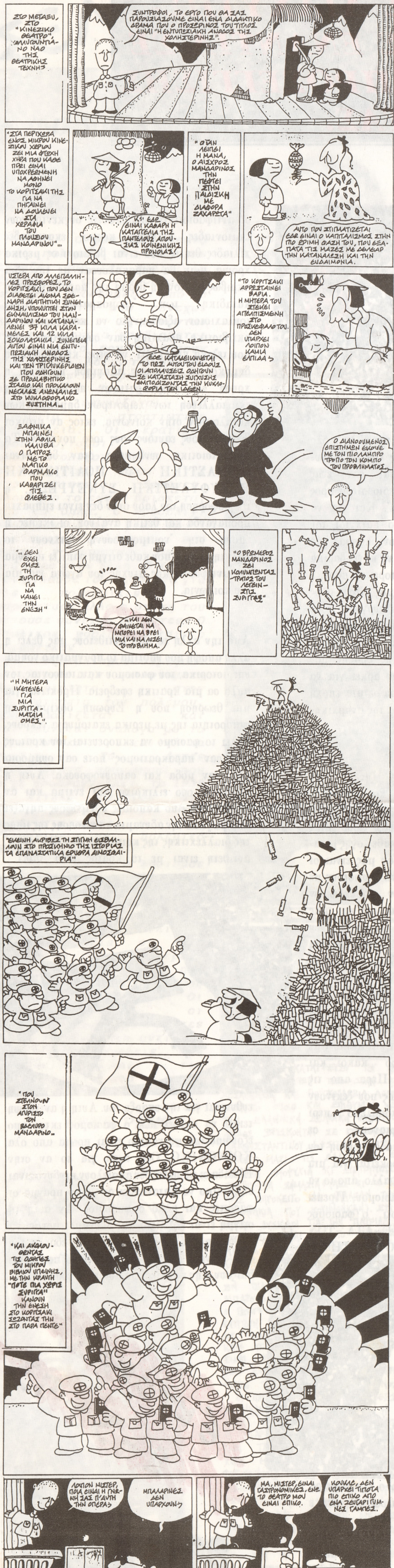
9) Καλη και χρησημη η συζητηση με τους BONNANO και PORKU (απο το Ιταλικο περιοδικο ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ) που εγινε στο Πολυτεχνειο. Ειδικα ο συντροφος BONNANO (παρα τις καποιες διαφωνιες με τα οσα ελεγε), ασπρομαλλης και παθιασμενος, μας γυρισε πσω, σε εικονες απο καποιο ενδοξο παρελθον, γιαuto και τα χειροκροτηματα (οπανιο πραγμα για αναρχικους). Τουλαχιστον η παρουσια τετοιων αγωνιστων, που παρα την ηλικια τους παραμενουν ζωντανοι (ο Bonnanno αποφυλακιστηκε περσι μετα απο τρια χρονια φυλακιση για απαλλοτριωση σε μεγαλο κοσμηματοπωλειο), παρα τις διωξεις και τη λυσσασμενη επιθεση του κρατους, που διατηρουν ζωντανες αποψεις, σε γεμίζει ελπιδα και αισιοδοξια για το μελλον

Μεγαλη νικη του συντροφου Μαζιωτη. Μετα απο 43 μερες απεργια πεινας αφεθηκε ελευθερος καταξεφτιλιζοντας τους στρατοκρατες (του ειχαν προτεινει τρελλοχαρτο, αλλα αυτος περηφανα αρνηθηκε), την εξουσια, και τον εθνικισμο. Βηγκε χωρις ορους, απειλοντας τελεσιγραφικα οτι θα τραβηξει τους ορους.

Ασφαλως δεν μπορουμε να απαιτησουμε απο κανενα να κανει το ιδιο με το Μαζιωτη εφ'οσον ενας τετοιος αγωνας, απαιτει και ζητηματων βιολογικης αντοχης. Αυτο ομως δεν σημαινει οτι η σταση του Νικου δεν απαιτελει πρωτυπο και παραδειγμα τοσο για την πιστη και την εμμονη του οσο και για την αξιοπρεπη του σεμνοτητα, σεμνοτητα που απαιτελει "αγνωστο ορο" για αλλους "βετερανους του χωρου" φορτωμενους με καθε λογης "παρασημια"... Νασαι καλα ρε Μαζιωτη!

(Σημειωση της συνταξης: Οι ειδησεις που δημοσιευουμε ερχονται σε εμας απο ασφαλεις και ελεγμενες πηγες γιαuto και οσο πιο αντικειμενικα γινονται ανταποκρινονται στην αληθεια. Οσοι εχουν πληροφοριες που πιστευουν οτι πρεπεινα δημοσιευθουν, ειδικα πανω στο θεμα των φασιστων, ας επικοινωνησουν μαζι μας...για τετοια νεα διψαμε!)

ΕΥΝΟΙΑ

κουφάλες δεν ξοφλησαμε

"Ονειροπολοι" σε μια γη πνιγμένη μέσα στον ιδρώτα του ανθρωπίνου μοχθού, του εξαγορασμένου από κατοίκους για τους ιδίους, επιθυμούμε την εκπλήρωση της επιθυμίας, αναζητούμε την ελευθερία, παλεύουμε -οπώς και όσο μπορούμε- με θέρια όπως το κράτος και ο καπιταλισμός, αλλά και ακόμα μεγαλύτερα, όπως ο εξουσιασμός, η αποξένωση, η ηττοπαθεία.

Ο ρομαντισμός δεν πεθανε. Η αναρχία γεννιέται κάθε μέρα και το ίδιο θα συνεχίσει να κάνει ακόμη και αν πραγματωθεί κοινωνικά. Το κοκκινό και το μαύρο στις σημαίες μας, οι αποφοροι της ΠΑΡΙΣΙΑΝΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ, του Σικάγο, δεν θα αβυσσούν ποτέ. Το όνειρο της ελεύθερης ζωής γεννιέται στον καθένα από τη στιγμή που τον τοποθετούν σε ένα κλουβί και νοεί τη στέρηση της ελευθερίας του.

Όλος ο ρομαντισμός, όλοι αυτοί οι "κουβαλίες" του, όλο αυτό το όνειρο μιας γης ευτυχισμένης δίχως πλούσιους και φτωχούς, δίχως αφεντικά και δούλους, θα είναι πάντοτε τα αγνά "παραστρατήματα" της κοινωνίας της σήψης. Κι είναι κι αυτό το τραγούδι:

**"Πανω στα ματωμένα πουκαμιά των σκοτωμένων
κι εμείς καθομασταν τα βράδια
και ζωγραφίζαμε σκηνές από την αυριανή ευτυχία του κόσμου
Έτσι γεννηθήκαν οι σημαίες μας..."**

ΕΞΙ ΜΙΚΡΑ ΣΗΜΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟ ΤΗΣ ΑΙΤΙΑΣ

- 1) Δεν υπάρχει προδιορισμός παρα μόνο μέσα από την οψη του αντικειμένου και δεν υπάρχει οψη παρα μόνο μέσα από το αντικείμενο του προδιορισμού.
- 2) Η αιτία της υπαρέξης αναζητείται παρα μόνο χαρη στην υπαρέξη της αιτίας
- 3) Η αιτία της εξουσίας αναζητείται χαρη στην εξουσία- εφοσον είναι υπερκτη-της αιτίας, χαρη στην κυριαρχία της, ως σημείο αφετηρίας και φορέας κατευθυνσης για την ευρηση του εκαστοτε ζητουμένου.
- 4) Η αιτία της απουσίας της εξουσίας προυποθετεί και σπριζεται στην εξουσία της απουσίας της αιτίας.
- 5) Η εξουσία της απουσίας υποδηλώνει την καθυποταγή, την ανυπαρέξια, καθυποταγή της παρουσίας. Έτσι λοιπον η εξουσία της απουσίας της αιτίας δεν είναι τίποτα άλλο απο απουσία της αιτίας
- 6) Πέρα απο αυτά, επειδη κάθε εννοία συνοδεύεται απο την αντιθετη της (πχ παρουσία-απουσία, υπαρέξη-ανυπαρέξια, κλπ) κι εφοσον σημερα υπαρχει εξουσία κατω απο την ανυπαρέξια των σημερινών αιτιών που τη δημιουργουν και απο την υπαρέξη των αντιθετων τους (αιτιών) για την δημιουργία του αντιθετου απο αυτην φοινομενου-καταστασης, δε θα υπαρχει εξουσία, αλλά αντι-εξουσία, αντι-ιερραρχία, ANAPXIA.

Αλφα ο στερητικός κι ο
κυκλός παραδίπλα. Κι η
παπια; που ειν'η παπια

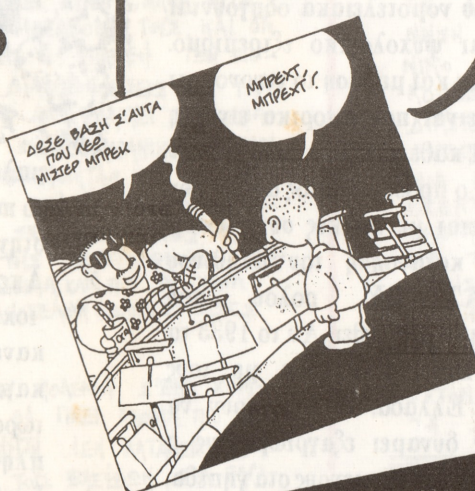
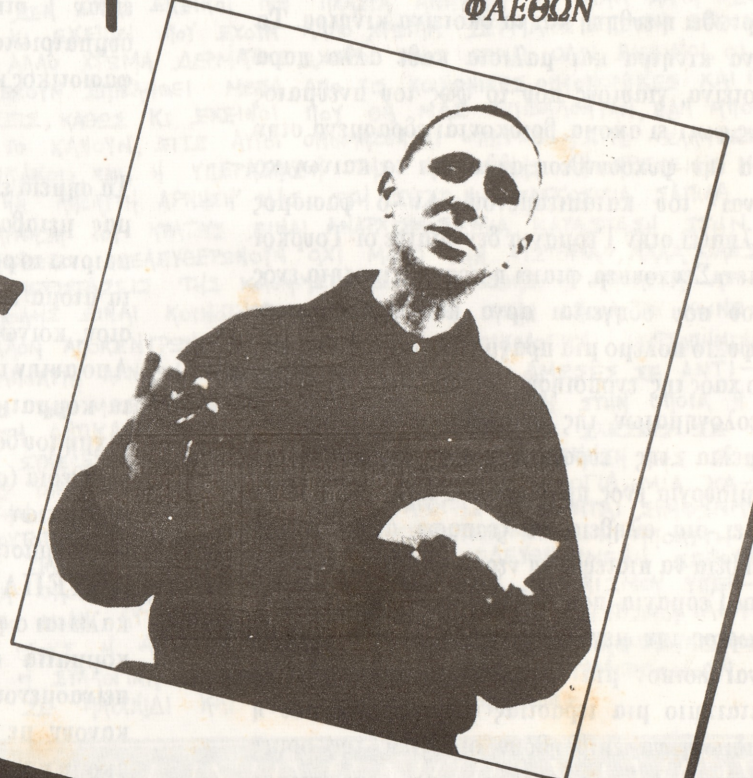
ΓΙΑ ΚΑΠΟΙΟ ΣΥΝΤΡΟΦΟ ΠΟΥ ΣΚΟΤΩΣΑΝΕ

Χωρίς διαταγούς και δίχως ονειρά
που να ελπιζούν σε κατι
και μονα σκευη τα κενά μέσα του
χωμένα βαθιά
οπώς στο χωμα οι νεκροί
κι ακόμα περισσότερο
κι έτσι παλεύει να εκλείψει ο τελειωμός του
να μείνει η σκία της θλίψης του
φερεγγα στις ανταυγίες του θανάτου
γιατι εκεινες χροματίζουν το δρομο
που οδηγεί πάντα στο ίδιο σημείο
σ'εκείνο της καταπτώσης

Με διαταγούς και με ονειρά
βγαλμένα απο την ανεση του γελίου του
απεναντι σε προσώπα ανεκφραστα
επινε μοναξιά καθε στιγμή
κι ενοιωθε να περνα αναμεσα του
το σκοταδι των άλλων.

Χωρίς διαταγούς και με ονειρά
βγαλμένα απο τον πονο
και τη δίψα για ζωή
θελήσε ν'αλλάξει ο,τιδήποτε
κι έτσι βρεθηκε στον ταφο
απο τους άλλους
χωρίς διαταγούς.

ΦΑΕΘΩΝ

ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΜΥΝΗΜΑ ΤΗΣ ΔΙΑΧΥΤΗΣ-ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΣΤΙΓΜΗ ΤΗΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗΣ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑΣ.

ΜΕΡΟΣ Α'

1

Η δημοκρατία βαριανασαίνει.

Αθλίοι ομορτικοί, των οικείων αγώνων της επιβίωσης, μας μεταδίδουν από τις αρένες της εξουσιαστικής θωρακίσης, τα φρίκτα τους νέα για την ανθρωπότητα. Ξεπνούν συναισθηματισμούς, επικλήση μιας ακατασχετής "μνήμης", τα τείχη του μικροαστισμού υψώνονται ξανά μπροστά από τον ίδιο τον εαυτό. Οι εξαγριωμένοι με τους αγκυλωτούς βγήκαν πάλι την τσάρκα τους, η απέλπιστα απεναντι στο μίσος, τώρα που S.A. δεν υπάρχουν θα φτιαχθούν στις hard core συναυλίες, οι νέες στρατιές της γαγγραινας θα περιφέρονται στο παιχνίδι του ηρωισμού και της απαξίωσης από την ζωή. Ποιος αλήθεια ενδιαφέρεται για τις "δουλειές που μας παίρνουν οι ξένοι";

2

Όταν οι Πολέωνι πρωτοφάνηκαν στα γιαπιά και οι Φιλίπινες στην Εκαλή και την Κουμουνδούρου, ελαχιστοί έδωσαν σημασία: ήταν λίγοι, ηκούσι, και τα αφεντικά τους χρειαζόνταν, η εικόνα του κοριόδου και της παραδουλεντράς φέρνουν την γενική "συμπαθεία". Όταν όμως έφτασαν οι ορδές των Αλβανών, χωρίς ελπίδα, χωρίς δισταγμούς, χωρίς το παραπαισμά της χαμένης τους "μορφώσης", οκλήραγγημένοι σε ένα καθεστώς καθετο και χωρίς λοβιτούρες, αποφασισμένοι απλά να ζήσουν και τίποτα άλλο τότε η "κοινή γνώμη" οδηγήθηκε στην ουστολή. Οι κάλοι οικογενειαρχές συνειδητοποιούν πως εκτός από φτηνά σοβαντισμάτα αποκτούν και έναν εχθρό. Οι εφημερίδες πουλάνε αυτό που γίνονταν ήδη κτήμα του λαού: (εξώ) Οι Αλβανοί φονιάδες. Ο ντετερμινισμός όμως της ανασφάλειας, όσο και αν λειτουργεί στα εξωτερικά χαρακτηριστικά του φαινομένου, είναι ανεπαρκής στο να δώσει αναγλυφή και ολοκληρωμένη την αληθινή διαλλεχτική του φασισμού, όπως ακριβώς ανεπαρκές είναι και το ίδιο το ρατσιστικό φαινόμενο, μια διαλλεχτική που επεκτείνεται, προς μεγάλη απογοήτευση του αριστερισμού των σταλινικών και της αστικής αριστεράς πολύ πέρα από τα λειβαδιά μιας ψεύδους και παραπλανημένης συνειδήσης. Αν μιλάμε για φασιστική ριζοσπαστικοποίηση στην Ελληνική κοινωνία σήμερα, αυτήν την νοούμε τόσο στο γεγονός του ρατσισμού όσο και την καλπαζούσας μεταβατικότητας μιας υπερπολιτευτικής περιόδου, όσο και στην επανεξέδηση στα άκρα της ανατροπής των οποίων ψυχολογικών ισορροπιών είχαν απομείνει στους μεσους ανθρώπους. Τα πανία γκρεμίζονται και έχουν πολλά να γκρεμιστούν ακόμα.

3

Δεν έχουμε να κάνουμε με μια παραπλανημένη συνείδηση των καταπιεσμένων έτσι δεν υπάρχει και κανένας εξωγενής παραγοντας για να του φορτώσει η ευθύνη και τα οκότενα κινήτρα. Τα μόνα κινήτρα και μάλιστα κάθε άλλο παρά οκότενα, γίνονται που το φως του πνεύματος τους φωτίζει ακόμα, βρίσκονται εδρασημένα στην ίδια την ψυχουσυνθεση αλλά και το καινώνικο "είναι" του καταπιεσμένου. Αν ο φασισμός καλπαίζει στην Γερμανία δεν φαίνεται οι Τούρκοι ούτε ο Σενκουπερ, φαίνεται η πραγματικότητα ενός λαού που οδηγείται αργά και σταθερά στον ερμυλίο πόλεμο μια πραγματικότητα ομιλημένη στο χάος της "ενοποίησης", στο οριστικό τέλος των ιδεολογημάτων της μετα-Μαρσαλ Δύσης, στα θεμέλια της ευρωστίας που τρίζουν, στην δημιουργία ενός πραγματικού λουμπεν, που αν θέλει στα αλήθεια να ξεπασει αρνείται στα αλήθεια να πιστέψει τη νέα του θέση, μιλάμε για μια Γερμανία που η "επαναστατική αριστερά" γνώρισε την μεγάλη συντριβή μέσα στον λαό, είναι λοιπόν μια κοινωνία που πλησιάζει το ματαιχμίο μια ιερασίας αλλαγών και που η επιδίωξη να επιβληθούν οι υγιείς της ορμές παίρνει το χαρακτήρα της ρατσιστικής

τρομοκρατίας και φασιστικού εξτρεισμού στους δρόμους και σε λίγο σαν χαρακτηριστική αντιδραση των μικροαστών μετά τον παροξυσμό, στις καλπές. Αν τώρα δεν υπάρχει ο φυρερ... δεν μπορούμε για παντα να εμπιστευομαστε την ευνοία της τύχης.

4

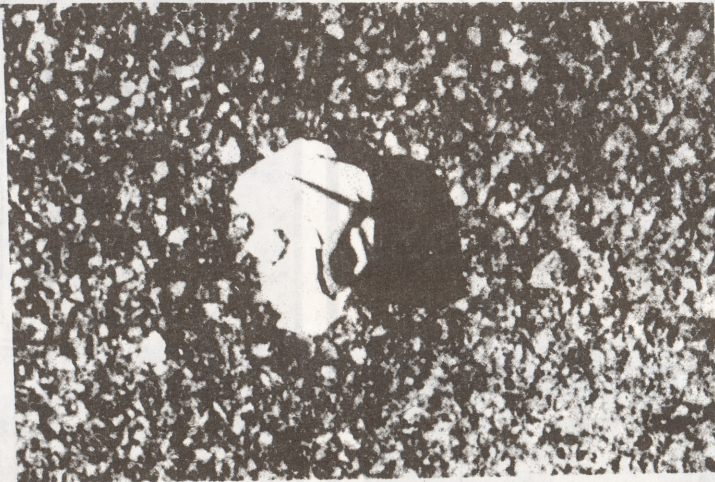
Το ότι η Ελληνική πραγματικότητα δεν είναι ίδια με τη Γερμανική δεν κωράει αμφιβολία κωράει όμως πολλές υπεκφυγές όταν μάλιστα δεν προσδιορίζεται ούτε καν τηλεγραφικά εστώ και ένα σημείο αυτής της διαφορετικότητας. Σίγουρα το "πνεύμα του λαού" διαφέρει, η κρίση στην

Ελλάδα φανερώνεται περισσότερο πολιτική παρά κοινωνική, η οικονομική ανάπτυξη δεν είναι η ίδια, το λουμπεν στην Ελλάδα αποτελεί καινούριο καρπό για την μεταπολιτευση (όσο μπορούμε ακόμα να μιλάμε γιντο το κουφάρι) και άλλα πολλά. Θα ήταν παραλόγο να προσαρμύσουν τα οσα -παραφουσκωμένα και μονοπλευρά- μας δείχνουν τα media στην ντοπία προοπτική μιας οποιας μαζικοποίησης του φασισμού. Αν η "Χρυσή Αυγή" μοιάσει με τους "Ρεμπουμλικανούς" οι χρυσάυγες δεν θα έχουν ποτέ τίποτα το κοινό με τους παθιασμένους και απελπισμένους της κάθε μπηυριάς, η Ομόνοια δεν θα γίνει ποτέ Ροστόκ. Παρόλα αυτά την ιδιαίτερη ανάπτυξη του φασισμού στην Ελλάδα μπορούμε να τη δούμε τόσο στην ολό και ευρύτερη εξαπλώση της σκιν κουλτούρας στους νεολαίους, όσο και στην, εστώ και με πηλίνα ποδία, "εθνικιστική αναβίωση" με τα συλλαλητήρια, τους εθνοαριστέρους και τα γκαλοπ, όσο και στις χωρίς "αντίλογο" επιχειρήσεις "σκουπα" των μπωτών για τους Αλβανούς. Ο Ρατσισμός οντως βρίσκεται σε εξάρση ιδως πιο υπογεία αλλά καθόλα εντονα. (κάθε δολοφονία χρεώνεται σε Αλβανό προκαταβολικά- ακόμα και εκείνοι οι κακομοίροι που τους προνισσε το αφεντικό είχαν στην αρχή θεωρηθεί θύματα συμπατριωτών τους). Που εδράζει ακριβώς ο φασιστικός κίνδυνος συνολικά στην Ελλάδα;

5

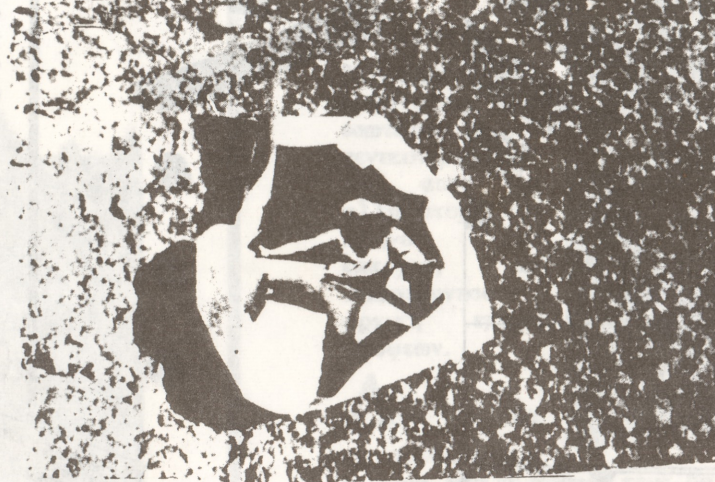
Τα σημεία είναι δυο. Από τη μια μεριά στην δική μας μεταβατικότητα ο φασισμός αυτοδύναμα παίρνει το ρόλο της ριζοσπαστικής "διεξόδου" για τα άτομα εκείνα που νομοτελειακά οδηγούνται στον κοινωνικό και ψυχολογικό εξτρεισμό. Από αυτήν την οπτική και με βάση το γεγονός ότι τα κομμάτια αυτά είναι που ιστορικά είναι η αιχμή του δόρατος σε κάθε μεγάλο αγώνα για την ελευθερία (ασφαλώς ο προσδιορισμός αυτών των κομματιών δεν γίνεται με ταξικές συνιστώσες) οδηγούμαστε στην κατανόηση του αληθινού ΑΝΤΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ρόλου που καλείται ο φασισμός να υποδυθεί. Αν το 1933 τα κομμάτια αυτά είχαν να κάνουν με τους πεινασμένους στην Ελλάδα, το '93, έχουν να κάνουν με τους εν δυνάμει εξαγριωμένους η ακόμα και με αληθινά λυσσοσασμένους στα γηπέδα,

στα σχολεία, στις πλατείες. Από την άλλη η ολό και ισχυρότερη δράση-προβολή του ναζισμού- "λαϊκού εθνικισμού" υφίσταται σαν ένας παραγοντας ωθησης ολό και περισσότερο προς αυτό που λέγεται "άκρα δεξιά". Και για να γίνουμε συγκεκριμένοι ολό το παιχνίδι του φασισμού στην Ελλάδα, οσον αφορά την πολιτική του πραγματώση, έχει να κάνει βασικά με τη στάση και τη θέση που μπορεί να πάρει ο στρατός. Εκεί και σαν μηχανισμός πίεσης προς τα εκεί μπορεί μοναχά να λειτούργησει. Αν λοιπόν θα ήταν υπερβολικό να βρούμε συνθήκες εξουσίας για τους φασιστές, ο κίνδυνος της αλλοτριωτικής και καταλυτικής δράσης που αργά αλλά σταθερά επιβάλλουν αρκεί για να ενεργοποιήσει το σήμα κινδύνου σε μια εποχή σαφώς ευνοϊκή για τα μνημάτα της αναρχικής επαναστατικοποίησης.

6

Πώς μπορεί να τεθεί το ζήτημα της αντιμετώπισης; Οι παράτες, οι καταγγελλίες, η επικλήση της "κοινωνικής ευαισθησίας" αποτελούν την λαμπρή επιδείξη τόσο μιας σκεψής κυριαρχημένης από τα κάθε λογής μετα-χιππύκα (όσο αντιπαθείς κι αν μας είναι οι χιππύς ήταν πολύ "αγνοί" για να ταυτιστούν με την απολύτη αθλιότητα των πολυχρώμων επιγόνων τους) ιδεο-σκενασμάτων όσο και μιας πρακτικής απανθισμα των κλασικότερων στιγμών του αριστερισμού. Απαιτηση για λεπτομερή περιγραφή και της τελευταίας γροθιάς που ρίχνει ο "κουρεμένος" -θέλοντας υπούλα και εξαντλιοσολής να δημοσιοποιηθεί η μη-βίαιη και δημοκρατική στάση-, να χρησιμοποιηθεί το "θεάμα" ή μάλλον να το "εκμεταλλευτούμε" με γονυκλίσεις στη θεα κάμερα, να καταδειχθεί με δυο λόγια στην κοινωνία ποσο "κακοί" και "μοβοροί" είναι οι φασιστές. Πέρα από τις παραλαγές αυτής της αντιλήψης που ξεκινούν από τον ΟΣΕΔικό χαρτοπόλεμο περί μαζικότητας και φτάνουν σε "ευαισθητοποιημένες" θεωρίες για "διεύρυνση του ζήτηματος στην κοινωνία", προκύπτει για μια πρακτική που δεν κάνει τίποτα άλλο από το να ρίχνει νερό στο μύλο του φασισμού. Πρέπει λοιπόν να γίνει κατανοητό ότι ο φασισμός ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΑΡΝΗΘΗΚΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΟΥ ΤΟ ΡΟΛΟ ΤΟΥ ΘΥΤΗ και

μάλιστα ακριβώς σε αυτόν τον ρόλο και με μετρο το ποσο επιτυχώς τον εφερε εις πέρας, οδηγήθηκε στην επιτυχία.

Ακριβώς τον ψυχολογικό εκβιασμό του "ισχυρού" του "κατατρεγμένου ηρώα" μπορεί κανείς να τονίσει με την επιμονή στις καταγγελλίες και στον πολιτικό μαζοχισμό. Όσο τώρα για την μαζικότητα και το ρόλο του πληθούς λίγη αναγνώση της πορνής της ιστορίας δεν βλάπτει. Τουλάχιστον σήμερα στη Γερμανία

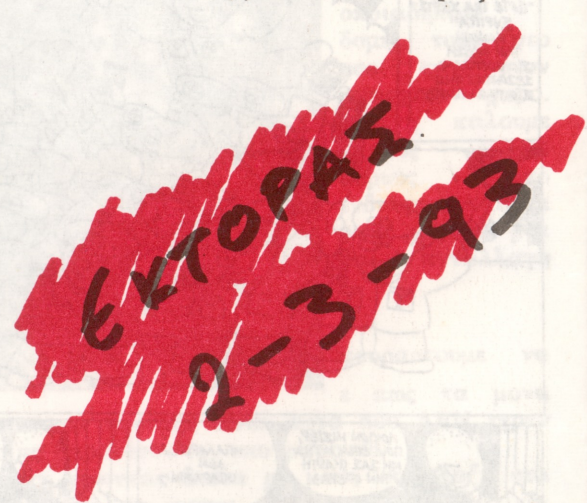
οι αντιφασιστικές διαδηλώσεις συγκεντρώνουν εκατοντάδες χιλιάδες κόσμο, εκατοντάδες χιλιάδες θεατές που είναι βέβαιο πως μερικά χρόνια πριν θα παρακαλούσαν με την ίδια ακριβώς υποτονική θερμότητα την παραδειγματική καταδική των "τρομοκρατών". Είναι τουλάχιστον αξιοσημείωτο να κατηγορείται η ακτιβιστική πρακτική σαν συμμοριοπολεμος που τελικά καταλήγει "να φέρει κερδοσυνεχιστική τη δημοκρατία", ενώ σαν απάντηση προβάλλει η χρήση των δημοκρατικών media και η εκμετάλλευση των χειροτέρων δημοκρατικών καταλοίπων στην κοινωνία, εκτός αν μερικοί θεωρούν τους εαυτούς τους τόσο πονηρούς. Τα αντιφασιστικά συνθήματα όταν δεν είναι ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗ ΠΟΛΥΦΥΛΕΤΙΚΗ ΣΥΝΕΥΡΕΣΗ, η πληροφόρηση του λαού όταν δεν είναι εμπραχική προπαγάνδα και θετική ανάλυση, οι ικεσίες, η εμμονή στη "νομιμοφροσύνη" ρίχνουν το δηλητήριο τους που κάθε στιγμή σαπίζει το σωμα της αντιφασιστικής πτυχής του αγώνα για μια νέα κοινωνία.

7

Από την άλλη το ίδιο αντιθετικό μας θέλει η άλλη αποψη που υποτιμά το πραγματικό νόημα, υπεριστορικά, του φασισμού κατατασσοντας τον απλά σε μια κρατική εφεδρεία. Προκειται για μια θεωρηση που η Ευρώπη δοκίμασε τη φαιδρότητα της με μερικά εκατομμύρια νεκρούς. Θέλει το φασισμό να εκπορεύεται τον κρατούς ποτε σαν "παρακρατισμός" ποτε σαν συμμορία ποτε σαν μοδα και σαπουνόφουσκια. Αυτή η αντιληψη όσο ειλικρίνα και εντιμα και αν εκφραστήκε από κάποιους συντροφους πηγάει ακριβώς από την αδυναμία κατανόησης της ίδιας της διαλλεχτικής της κοινωνίας που όσο "φύσει" αντιθετή είναι με το κράτος τόσο "θέσει".

ευθύνεται για την υπαρχή του. Αυτή η αντιληψη ταινεί να αγνοεί πως ο φασισμός εκτός από εξουσιαστικό φαινόμενο είναι πρώτα από όλα ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ. Όσο τώρα για το αν στην Ελλάδα οι φασιστές δεν αποτελούν κίνδυνο είναι σημαντικό να κατανοηθεί ότι άλλο πράγμα οι φασιστές και άλλο ο φασισμός. Αν αυτή τη στιγμή είναι (?) λίγοι και αδύναμοι πρέπει να δωθεί η πρεπουσα σημασία τόσο στο εδαφος που τους γεννήσε όσο κυρίως στον ρόλο που αυτοί παίζουν στην καλλιέργεια αυτού του εδαφούς...

Ο φασισμός γεννά τον πόλεμο. Ο πόλεμος πηγαίνει από την φασιστική θεωρία και από τις δυνατότητες που αυτή αποδίδει από τα συναισθήματα που συνεχώς επικαλείται. Εξυψωνοντας την περιπέτεια προδιαθέτει τα πνεύματα που επιθυμούν τον πόλεμο. Αυτον τον πόλεμο ο φασισμός τον προετοιμάζει συγχρόνως. Το φασιστικό καθεστώς επωμίζεται μια τεράστια στρατιωτική προσπάθεια. Οι κρατικοί προϋπολογισμοί προσανατολίζονται αποκλειστικά προς τις στρατιωτικές δαπάνες. Ολοκληρωτο το έθνος βρίσκεται υπό τα όπλα. Ο Μουσολίνι υπερηφάνευσαν για τα 7 εκατομμύρια λόγους που μπορεί να παραταξει από τη μια μερα στην άλλη. Ο Χίτλερ δεν μιλούσε τόσο ανοιχτά για τις πολεμικές του παρασκευές αλλά η σκεψη του πέτουσε συνεχώς σε αυτές. Ο Ιταλικος φασισμός και ο γερμανικος εθνικοσοσιαλισμος στρεφουν ολοκληρη την οικονομικη δραστηριότητα στην προετοιμασία του πολέμου. Προγραμματίζεται και κατευθύνεται αναλογα με τα στρατιωτικά επιτελικά σχέδια. Το 4ετες αναπτυξιακο προγραμμα που ειχε προαναγγειλει το 1939 ο Χίτλερ σκοπευε στο διπλάσιαο της παραγωγικότητας της Γερμανίας σε πολεμικο υλικο.

Τελος ο ψασισμος
 εχει αναγκη τον πολεμο για
 να δικαιωνεται. Ειναι
 για αυτον μια δογματικη
 αναγκαιοτητα. Δεν μπορεις
 ατιμωρητα να υποσταλεις
 τα παθη χωρις, σε λιγα
 χρονια να τους προσφερεις
 ενα συγκεκριμενο στοχο που
 θα αποτελει την επιβραβευση
 της προσπαθειας τους. Οι
 κατακτησεις, οι
 προσαρτησεις, οι νικες
 ειναι το αναγκαιο αντιβαρο
 για τις καταπιεσεις, τις
 στερησεις και τις
 προσπαθειες που εχουν
 επιβληθει.

PENE PEMON

Κοντρα στην
φασιστική
αναγέννηση

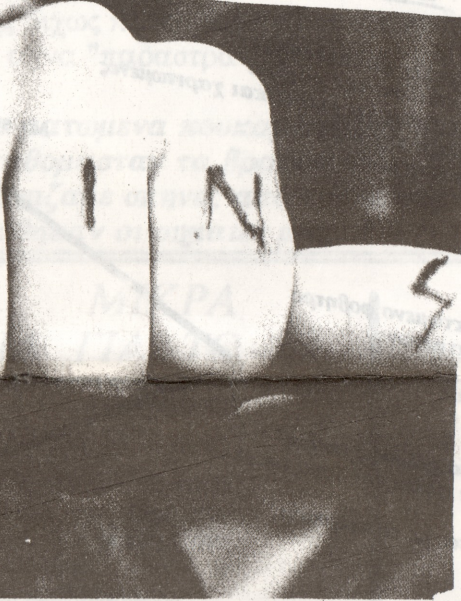
Χαρακτηριστική είναι η αδιαφορία του κρατους και των επιτιδευμενων τραμπουκων που το στηριζουν απεναντι σε αυτην την αναδιδρθωση του φασιστικού ονειρου. Μεγαλο μερος της νεολαιας της Ολλανδιας και της Γερμανιας εχουν προσχωρησει ειτε ενεργα, ειτε οχι στη Ναζιστικη μαστια που πλητει καθημερινα τις παραπανω χωρες.

Οσον αφορά την Ελλάδα ευτυχώς αυτά τα ανεγγεφαλα άτομα είναι ακόμη σε ένα πολύ μικρό ποσοστό. Όσο μικρό όμως και αν είναι αυτό 'το ποσοστό δεν είναι δυνατόν να ανεχομαστε την παρουσία τους ούτε κατά φαντασία. Ήδη η

Ελληνικη αστυνομια κλεινει
εδελοντικα τα ματια της μπροστα σε
αυτην την εμετικη διαρθρωση που
προσπαθουν να πραγματοποιουν οι
νεοφασιστες. Γιατι αραγε τετοια
αδιαφορια απο τη μερια των
επιμερους εξουσιων: εκτελεστικη,
δικαστικη; Το πιο τραγικο ομως απο
ολα ειναι οτι στις προεκλογικες
περιοδους αφαιρωνουν χρονο για την
ΕΠΕΝ τα ΜΜΕ πραγμα εξωφρενικο
αν σκεφτει κανεις οτι κορυφαια μελη
της ΕΠΕΝ ιδρυσαν την "Χρυση Αυγη"
, τη μεγαλυτερη φασιστικη οργανωση
της Ελλαδας. Επομενως μπορει να
αναλογιστει κανεις, αναρχικος ν' μη
, τις ευθηνες του απεναντι στο εργο
που πρεπει να τεθει εκ μερους της
κοινωνιας για την εξαλειψη του
νεοτραπεζισμου.

Διονυσίας

ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΚΡΑΤΗ Η ΚΑΡΔΙΑ
ΜΗΤΕ ΧΑΡΤΙΑ ΚΑΙ ΝΟΜΟΥΣ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΗ ΤΟΥ ΛΕΓΟΜΕΝΟΥ "ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΜΠΛΟΚ", ΕΨΑΜΕ ΤΗ ΔΗΡΟΦΟΡΤΙΑ ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΚΡΑΤΩΝ ΤΟΣΟ ΣΤΗΝ ΠΡΩΗ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΟΣΟ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΠΡΩΗ ΤΣΕ- ΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ ΚΑΙ ΠΟΥΓΟΣΛΑΒΙΑ. ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΡΟΕΚΥΨΕ ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΩΝ ΣΚΟ- ΠΙΝΩΝ, ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΚΑΙ ΕΠΙΟΥΜΕΙΝ ΑΝ ΟΝΟΜΑΖΕΙ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ" ΠΡΟΚΑΛΩΝΤΑΣ, ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΙΑ, ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΛΑΦΙΚΗ ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑ. ΕΤΣΙ, ΛΟΙΠΟΝ, ΤΑ "ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ" ΤΗΣ ΕΛ- ΛΑΔΟΣ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΕ ΚΡΙΣΙΜΟ ΣΗΜΕΙΟ: ΔΕΣΤΟΥ ΤΑ ΕΘΝΑ Ο ΗΜΕΣΩΤΑΚΗΣ ΚΙ Ο ΠΑ- ΤΡΙΑΡΧΟΥΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΔΕΣΤΟΥ ΚΙ Ο ΠΑΤΗΡΑΡΧΟΣ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ ΚΙ... ΑΥΤΟΣ ΜΑΖΙ ΤΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΛΩΝΤΑΣ, ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΑ, ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩ ΛΑΟ ΣΕ "ΕΘΝΙΚΗ ΟΜΟΫΧΙΑ ΚΙ ΕΠΑΓΓΕΛΙΩΣΗ", ΑΜΑ ΔΕΣΤΟΥ ΚΑΙ ΜΕΤΑΛΕΙΣΗΝ ΣΥΛΛΑΜΒΗΝ "ΜΕ ΠΡΕΤΕΥΟΝΤΑ ΣΦΑΞΙΑΝ"(ΛΕΣ ΚΙ Ο ΓΕΡΜΑΝΟ ΜΕ ΤΟΙΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙΣ ΚΙ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΛ- ΛΟΥΣ ΕΠΡΟΚΕΙΤΟ ΝΑ ΑΛΛΑΞΑΝ ΤΗΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥΣ ΧΑΡΗ ΣΤΑ ΓΑΛΛΟΝΟΥΕΥΚΑ ΣΗΜΑΙΑΚΙΑ ΠΟΥ ΚΟΥΜΜΟΚΑΝ). ΕΤΣΙ, ΛΟΙΠΟΝ, ΟΙ ΠΕΡΙΣΤΟΙΧΟΙ ΛΕΝΕ ΟΤΙ "ΣΗΜΕΡΑ ΟΙ ΚΑΙΡΟΙ ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΚΟΛΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΕΜΑΣ ΤΟΥΣ ΕΜΜΗΝΕΣ". ΤΟ ΟΤΙ ΟΙ ΚΑΙΡΟΙ ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΚΟΛΟΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΙ ΤΟ ΑΝΑΜΟΧΩΒΗΤΟ (ΑΛΛΟΣΤΕ ΚΑΙ ΠΟΤΕ ΉΤΑΝ ΕΥΚΟΛΟΙ;). ΠΟΙΟΣ ΟΜΩΣ, ΜΠΟΡΕΙ ΑΠ'ΟΛΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΝΑ ΟΡΙΣΕΙ ΠΟΙΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΕΙΝΑΙ "ΕΛΛΑΔΑ" ΚΑΙ ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ "ΕΜΜΗΝΕΣ"; ΜΠΟΡΕΙ Η "ΕΛΛΑΔΑ" ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑ- ΤΟΣ; ΤΟΤΕ ΟΙ "ΑΛΛΟΤΕΣ-ΧΑΜΕΝΕΣ ΠΑΤΡΙΔΕΣ" ΠΟΥ ΜΑΣ ΤΣΑΜΠΟΥΝΑΝΕ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ, ΣΕ ΤΕΛΕΙ, "ΕΛΛΑΔΑ" ΚΑΙ Η "ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΣ" ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ ΜΙΑ ΜΠΑΡΟΦΑ; Η ΠΙΟ ΣΥΝΟΛΙΣΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΘΑ ΉΤΑΝ ΠΡΟΦΑΝΟΣ ΟΤΙ "ΕΛΛΑΔΑ" ΕΙΝΑΙ Ο ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΟΠΟΥ ΚΑΤΟΙΚΟΥΝ ΕΜΜΗΝΕΣ". ΣΕ ΑΥΤΗ ΟΜΩΣ ΤΗΝ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΠΡΟ- ΚΥΠΤΟΥΝ ΑΛΛΑ ΔΥΟ, ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ, ΖΗΤΗΜΑΤΑ: α) ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ "ΕΛΛΗΝΕΣ"; ΚΑΙ, ΠΟΙΟΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΕ ΤΟΣΕΣ ΚΑΙ ΤΟΣΕΣ ΑΝΑΚΑΤΑΤΑΞΕΙΣ ΦΙΛΕΩΝ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΓΙΝΕΙ ΚΑΘΩΝ ΤΗ ΔΙΑΡ- ΚΕΙΑ ΠΑΡΕΒΕΣ ΤΗΣ ΣΤΗΝ "ΕΛΛΑΔΙΚΗ" ΧΕΙΡΩΝΗΣΟ; ΚΑΙ, ΟΥΠΟΡΕΤΟΝΤΑΣ ΟΤΙ ΟΙ "ΕΛΛΗΝΕΣ" ΕΙΝΑΙ ΕΝΗ ΣΥΝΟΛΟ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΟΡΙΣΤΕΙ, ΠΟΙΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΕΙΝΑΙ Η "ΠΑΤΡΙΔΑ- ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ", ΕΦΩΣΤΟ ΣΤΙΣ ΧΙΛΙΕΤΗΡΙΔΕΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΠΕΡΑΣΕΙ, Η ΠΕΡΙΟΧΗ ΣΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΚΑΤΟΙ- ΚΟΥΝ ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΩΝ "ΕΛΛΗΝΩΝ", ΉΤΑΝ ΣΥΝΕΧΟΣ ΕΥΜΕΤΑΒΛΗΤΗ.

ΟΙ ΠΑΡΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ, ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΦΙΧΤΗΚΑΝ ΠΑΡΑΠΑΝΩ, ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ Η ΦΥΣΗ, Η ΙΔΙΑ Η... ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΣΥΝΟΡΑ, ΑΛΛΑ ΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟΣΟ ΚΥΣΤΙΚΑ ΠΟΥ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΚΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΔΙΑΚΟΠΗ ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΤΩΣ, ΚΑΙ ΟΤΙ Η ΥΠΑΡΞΗ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΤΑ ΕΘΝΗ... ΚΑΙ ΟΧΙ Η ΥΠΑΡΞΗ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ ΤΑ ΚΡΑΤΗ. ΑΥΤΟ ΔΕ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΟΤΙ ΑΡΝΟΥΜΑΣΤΕ ΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΛΑΩΝ. ΑΝΤΙΘΕΤΟΣ, Η ΥΠΑΡΞΗ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΑΝΤΙΠΑΛΕΙ ΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΑΥΤΕΣ ΣΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ, ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΟΝΟΣΥΛΛΑΜΜΙΚΗ ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑ... Τ.Τ. ΑΛΒΑΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ, ΥΠΑΡΧΕΙ «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑ», ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΩΝ ΣΚΟΠΩΝ ΥΠΑΡΧΕΙ «ΑΛΒΑΝΙΚΗ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑ», ΣΤΟ ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ, ΥΠΑΡΧΕΙ «ΕΛΛΗΝΙΚΗ» ΚΑΙ «ΚΟΡΔΙΚΗ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑ» ΚΑΙ. ΜΕ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ, ΣΕ ΚΑΘΕ ΚΡΑΤΟΣ, ΤΟ «ΥΠΙΠΑΡΧΟ ΕΘΝΟΣ» ΝΑ ΕΠΙΧΕΙΡΕΙ ΤΗΝ ΑΦΟΜΟΙΩΣΗ, ΤΟ «ΕΘΝΟΝ» ΤΗΣ «ΕΠΙΣΤΕΦΟΝΟΤΕ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑΣ», ΕΞΑΛΕΙΦΟΝΤΑΣ ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ (ΓΛΩΣΣΑ, ΘΗΝ, ΕΘΝΟΝ, ΚΑΙ) ΠΟΥ ΤΗ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΟΥΝ ΚΑΙ ΚΑΙ ΕΞΟΝΤΟΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΟΥ ΤΗΝ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ (ΒΛΕΠΤΕ ΤΟΣΕΣ ΚΑΙ ΤΟΣΕΣ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΕΣ).

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ, ΎΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟ ΞΕΣΤΑΣΜΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ Σ'ΕΝΑ ΚΟΜ-
ΜΑΤΙ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗ ΠΟΥΚΟΣΛΑΒΙΑΣ, ΕΙΝΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΚΡΙΣΙΜΗ ΚΑΙ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΑΚΟΜΑ ΠΙΟ ΚΡΙ-
ΣΙΜΗ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΤΩΝ ΠΛΗΘΗΝ ΔΕΝ ΚΑΤΑΦΕΡΟΥΝ,
ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΔΕΘΛΩΣΟΥΝ ΤΗΝ ΕΠΙΛΥΣΗ ΤΩΝ ΕΠΕΚΤΑΤΙΚΩΝ ΤΩΣ ΒΕΛΕΛΩΝ ΣΤΑ ΠΛΗ-
ΣΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΣΤΑΣΗΣ ΤΩΝ ΤΩ ΠΟΛΕΜΩ. Σ'ΑΥΤΗΝ, ΛΟΠΩΝ ΤΗΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ, ++

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ
ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ
ΕΡΓΑΤΩΝ ΣΤΗΝ
ΕΛΛΑΔΑ

1. Η εκμεταλλευση της ανθρωπινης εργασιας ειναι ενα κοινωνικο φαινομενο που δε γνωριζει πατριδα. Ο τυπος στυλοδακτης της ελληνικης εξουσιας μας μιλησε για ανελευθερια και εκμεταλλευση των Βορειοηπειρωτων ομοεθνων μας αλλα και των ντοπιων Αλβανων απο το εκει σταλινικο καθεστως. Μας ελεγαν για το χαμηλο επιπεδο ζωης και την καταπιεση που υφισταντο οι ανθρωποι στη χωρα αυτη. Απεναντι σε αυτο, αντιπαρεθαιταν τον δυτικο "παράδεισο" της "αφθονιας", της "ελευθεριας και της "προοδου". Στι βαση αυτη καλούσαν τον κοσμο να γκρεμισει τα εκει σταλινικα καθεστωτα και να χωθει στην αγκαλια του καπιταλισμου "ως το μονο ιστορικά, απο τις δεδομενες εξελιξεις, κοινωνικα ορθου συστηματος".

2. Η πραγματικότητα όμως ήταν τελείως διαφορετική. Ο ερχομός των Αλβανών βορειοηπειρωτών στην Ελλάδα γκρεμισε ολη αυτή τη ψευτική διτρίνα. Η "αφθονία" υπάρχει μόνο στις προθήκες των μαγαζιών αφού μέσα για να αποκτήσουν αγαθά έχουν ελαχιστοί. Η "προσδοκ" μεταφράζεται σε καλύτερες μεθόδους εκμετάλλευσης και οικονομικά όφελι των κρατούντων. Η "ελευθερία" σε μπάτσοκρατία, σε ευλογίες του Σεβαστασιανού, σε προσώπα περιφρόνησης κ' μισους για τους "Αλβανούς φονιάδες".

3. Μετα τους Τσιγγανούς, Ποντίους, Πολωνούς οι Αλβανοί αποτελούν το νέο αλλοθι της παθολογικής ιδεολογίας και συμπεριφοράς της ελληνικής κοινωνίας. Στη συνειδησι των μικροαστών αποτελούν άτομα δεμένα με φονούς, ζήλια, ληστείες, μαφία και γενικά με κάθε είδους παρανομι-εγκληματική δραση αντιθετη στην "αγαθη" και "ηθικη" λειτουργεια του υπαρκτου συστηματος. Μα ενω απο τη μια συμβαινει

αυτο, απο την αλλη η ιδια αυτη η εξουσιαστικη κοινωνια ειναι αυτη που τους εκμεταλλευεται και τους υποχωρωνει να δουλευουν κατω απο απανθρωπες συνθηκες στα χωραφια, τα γιαιατα, τα μπουρδελα, ολοι αυτοι που σκιζουν τα ματια τους για την ζεση εγκληματικότητα ειναι αυτοι που εκμεταλλευονται τον ξενο ιδρωτα...

4. Αυτή η κατάσταση αποτελεί την πρώτη πράξη ενός ναζισμού σε εμβρυακή ακόμα μορφή, αλλά που οδηγεί και περισσότερο μας δείχνει τα δόντια του. "Αθόρυβοι" καταδρομείς", φασισταρία που ανακαλύπτουν τον δυναμισμό, είναι προσφατό γεγονός και αντιστοιχεί σε καταστάσεις Ευρωπαϊκές, όπου εκεί ο φασισμός οργανώνει κομματία του πληθυσμού. Όλη αυτή η προσπάθεια βασίζεται στο πώς κράτος κ' κεφάλαιο θα επιτυγχάνουν την εκμετάλλευσή τους και την εξουσία πάνω στην κοινωνία. Εσείς που ώρυσέτε για την "Γερμανική κτηνωδία" είστε εσείς που επανδρώσατε τις τάξεις της σημερινής κτηνωδίας του ρατσισμού και των απελασμών,

Συνεχεια στη σελίδα 6

ΕΜΠΛΟΚΗ ΤΩΝ ΓΕΙΤΟΝΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΟΛΥΚΟΣΛΑΒΙΑΣ ΜΑΛΛΟΝ ΘΑ ΝΑΙ ΑΝΑΠΟΡΕΥΚΤΗ ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΑΥΤΟΙ ΤΟΥΧΧΕΑΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΑΥΡΙΟ ΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΜΕ ΑΦΟ ΤΗΝ ΘΛΕΟΡΑΣΗ ΑΝΑΠΕΡΑΤΑΝ ΑΚΟΜΑ... ΠΙΟ ΣΚΑΗΡΑ ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΕΜΑΣ ΤΟΥ ΑΝΗΚΟΝ ΣΤΑ ΛΑΤΚΑ ΣΤΡΕΜΑΤΑ ΚΑΙ, ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΑ, ΑΝ ΜΑΜΒΑΝΟΥΝ ΜΕΡΟΣ ΣΕ «ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΥΣ» ΧΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΕΙΣ, ΘΑ ΜΑΣ ΔΕΣΟΥΝ ΤΑ ΟΥΛΑ... ΣΤΟ ΧΕΡΙ ΓΙΑ ΤΑΝ ΓΙΝΟΜΕ «ΑΡΕΣ»... ΕΔΩ, ΟΜΩΣ, ΑΙΤΕΙ ΤΑ ΟΥΜΦΑΘΟΥΜΕ ΜΕΡΙΚΑ ΑΠΟ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΚΑΠΟΙΩΝ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΩΝ... ΤΗ ΠΑΤΡΑΣ, ΠΡΟΣ ΤΑ ΤΕΛΗ ΤΟΥ ΠΕ- ΡΑΣΜΕΝΟΥ ΑΙΩΝΑ: «ΠΡΕΠΕΙ ΑΝ ΒΟΛΑΞΟΜΕ ΤΑΥΤΙΑ ΜΑΣ, ΟΤΑΝ ΜΑΣ ΕΛΘΕ ΕΞΙΣΜΟ, ΘΥΣΙΑ, ΑΥΤΑΠΑΡΝΗΣΗ ΚΑΙ ΤΟΣΕΣ ΑΜΕΣ ΨΕΥΤΕΙΣ... ΚΑΘΕ ΣΥΝΤΗΜΑ ΕΞΗΚΟΤΗΤΟΣ, Ε- ΧΡΗΣΙΜΕΥΣΕ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΜΕΥΕΙ ΣΤΗ ΔΙΠΛΟΜΑΤΙΑ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΪΟΥΣ... ΚΑΙ... ΕΝΩ ΕΜΕΙΣ ΘΑ ΠΡΑΪΝΟΜΕ ΓΙΑ ΤΑ ΣΥΝΤΑ, ΕΚΕΙΝΟΙ ΘΑ ΠΡΑΞΑΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥ- ΡΩΠΗ, ΟΙ ΓΕΝΝΑΙΟΤΕΡΟΙ ΘΑ ΜΕΙΝΟΥΝ ΕΔΩ ΑΝ ΤΟΚΙΖΟΥΝ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΤΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΥΠΟΛΟΙΠΟΙ ΘΑ ΜΕΙΝΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΑΝ ΔΙΕΘΥΝΟΥΝ ΤΟ ΣΚΑΡΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΥΕΚ

ΕΡΧΟΙ ΜΑΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΠΛΑΣΤΑ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΕ ΜΙΑΝ ΑΛΛΗ «ΘΕΟΝ ΚΟΤΗΤΑ», ΟΥΤΕ ΚΙ ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΑΛΛΟ ΧΡΩΜΑ ΔΕΡΜΑΤΟΣ, ΕΠΙΕΛΗ ΕΤΥΧΕ ΜΙΑ ΕΧΟΥΝ... ΑΛΛΟ ΧΡΩΜΑ ΔΕΡΜΑΤΟΣ. ΕΡΧΟΜΙ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΟΛΟΙ ΕΚΕΙΝΟΙ, ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΜΑΣ ΕΧΟΥΝ ΕΠΙΒΑΛΘΕΙ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ, ΚΑΘΩΣ ΚΙ ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΘΑ ΜΑΣ ΕΠΙΒΑΛΟΝΤΑΝ, ΕΑΝ ΜΠΟΡΟΥΣΑΝ ΝΑ ΤΟ ΚΑΝΟΥΝ, ΕΙΤΕ ΑΥΤΟΙ ΟΝΟΜΑΖΟΝΤΑΙ «ΤΟΥΡΚΟΙ...», ΕΙΤΕ «ΕΛΛΗΝΕΣ...», ΕΙΤΕ «ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ...», ΚΑΙ. Η ΥΠΕΡΑΣΠΕΧΗ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑΣ ΜΑΣ ΕΠΙΤΑΣΣΕΙ ΤΗΝ ΑΠΟΛΥΤΗ ΑΡΝΗΣΗ ΜΑΣ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΣΑΠΙΑΑ. «Η ΑΠΟΛΥΤΗ ΑΡΝΗΣΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ- ΜΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΟΠΟΙΑ Ο ΑΝΘΡΩΠΟ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΝΟΝ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΤΗΝ «ΙΣΤΟΡΙΑ», ΑΛΛΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΑΜΕΣΕΣ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΑΘ'ΗΜΕΡΙΝΗΣ ΤΟΥΣ ΖΩΗΣ. Η ΑΠΟΛΥΤΗ ΑΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ- ΜΙΑ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΝΕΤΑΙ ΣΕ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΑ, ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΑ ΙΣΟΡΡΩΠΗΜΕΝΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ. Η ΑΠΟΛΥΤΗ ΑΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΜΕΣΕΣ, ΣΕ ΑΝΤΙ-ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΜΕΣΟΛΑΒΗΜΕΝΕΣ, ΣΧΕΣΕΙΣ- ΜΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΟΠΟΙΑ Η ΑΝΤΙΠΡΟΣΤΑΣΙΣ ΑΝΤΙΚΑΘΙΣΤΑΤΑΙ ΑΠΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΜΕ ΠΡΟΣΩΠΟ ΣΧΕΣΕΙΣ ΣΕ ΜΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΤΟΜΩΝ. Η ΑΠΟΛΥΤΗ ΑΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΕΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΟΙΚΟΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ- ΜΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΠΛΑΘΑΝΟΤΑ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΙΣ ΠΛΟΥΤΟΠΑΡΑΓΩΓΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ ΕΝΟΣ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ. Η ΑΠΟΛΥΤΗ ΑΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΜΕΝΗ ΣΕΦΟΥΑ-ΛΙΚΟΤΗΤΑ- ΣΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΟΛΕΣ ΟΙ ΜΟΡΦΕΣ ΣΕΦΟΥΑΛΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΥΠΕΡΒΑΙΝΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΜΙΑΝ ΑΥΤΟΝΟΜΗ, ΑΝΕΜΠΟΔΙΣΤΗ ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΟΥ ΕΡΩΤΙΣΜΟΥ ΑΝΑ-ΜΕΣΑ ΣΕ ΙΣΟΥΣ. Η ΑΠΟΛΥΤΗ ΑΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΑΤΟΡΑΣ ΕΙΝΑΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ- ΣΤΟΝ ΟΠΟΙΟ Η ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΑΦΘΟΝΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΝΟΥΝ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΣΕ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗ Σ' ΕΠΙΘΥΜΙΑ»

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΜΗΡΑΧΑΜΙΟΥ

ειστε εσεις οι θυτες και τα θυματα της μεγαλης
κρεατομηχανης της εξουσιας...
"ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι, υποκριται..."

5.Πριν τον ερχομο σας στις χωρες της Δυσης,
παραμυθιασμενοι με την ιδεα του πλουτου,
παραφυλαγατε την ευκαιρια που θα επετρεπε το
περασμα σας στον "Παραδεισο". Οταν τελικα
ηρθατε καταλαβατε πως δεν υπαρχει ελπιδα ουτε
περιθωρια για μια ανθρωπινη ζωη, πως η μιζερια,
η φτωχεια, ο θανατος, δεν εχουν πατριδα...
Καπιταλισμος η σοσιαλισμος ειναι οι δυο οφεις
του κρατικου νομισματος, οι δυο μεθοδοι των
κυριαρχων για να καταστρεψουν καθε ικνος
ανθρωπινης αξιοπρεπειας.
Δεν υπαρχει λογος να διαλεξουμε ενα απο τα
δυο. Απο την αλλη οι καταπιεσμενοι δεν εχουν
κανενα λογο να σεβασουν την ιδιοκτησια των
καταπιεστων τους. Οσο αυτοι θα κλεβουν τον
ανθρωπινο ιδρωτα, εμεις γραφοντας στα οργανα
αναπαγωγης
μας τους νομους του κρατους αρπαζουμε οτι μας
ανηκει. Καμια ανθρωπινη ηθικη δεν μπορει να
δικαιολογησει την εξαθλειωση και την ανθρωπινη
μιζερια, καμια θρησκεια δεν θα μας εμποδισει να
καταστρεψουμε καθε καπιταλιστικο η
σοσιαλιστικο παραδεισο, να φτιαξουμε την
κολαση για καθε εξουσιαστη.

6.Αυτα τα ολοενα και αυξανομενα προβληματα
της μιζεριας της φτωχειας της εξαθλειωσης δεν
ειναι δυνατον να λυθουν απο τον καθενα
χωριστα. Οι ατομικες προσπαθειες και μονη ειναι
καταδικασμενες απο τα πριν σε αδιεξοδο. Η μονη
απαντηση απεναντι στον ατομικισμο που
προσπαθουν να μας περασουν ειναι ο

σχηματισμος συλλογικοτητων που θα επιτρεψουν
να γινουμε σημαντικη απειλη εναντια σε αυτους
που μας σκοτωνουν καθημερινα.

-Πριν οι νεοι αγκυλωτοι σταυροι ξαναβγουν στους
δρομους ας ειναι οι νεες ομαδες κρουσης και
αυτοαμυνας που θα κοψουν το δρομο στους
φασιστες.

-Πριν οι εργοδοτες ξαναβγουν τσαρκα στο
σκληροπαζαρο ας τους απαλλαξουμε οσο
μπορουμε απο το βαρυ φορτιο των περιουσιων
τους.

-Πριν το κρατος ξαναβαλει τους καταπιεσμενους
Ελληνες, Αλβανους, Γυφτους, Πολωνους,
Σλαβους, Τουρκους, να σφακτουν μεταξυ τους στο
ονομα οποιουδηποτε ψεματος,

ΑΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΟΙ ΠΟΥ ΘΑ
ΧΩΡΕΨΟΥΝ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΑΦΟ ΤΟΥ!

ΑΠΟΠΕΙΡΑ

...η εμπραχτη
αλληλεγκνη στους
αλλοφυλους
καταπιεσμενους που
ζουν διπλα μας δεν
ειναι μονο μια
απαντηση στον νεο-
ρατσισμο, ειναι
απαραιτητος ορος
τοσο για την δικη
τους αναρχικη-
διαθνιστικη
ριζοσπαστικοποιηση
οσο και για την
δικη μας.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ αναρχικη εφημεριδα

για την επανασταση
για την απελευθερωση
για τον αναρχικο κομμουνισμο

Διευθونه Επικοινωνιας: 1031262-10035
ΑΘΗΝΑ

ΟΠΤΙΚΗ

Με κοιταω αρκετα περιωγος πρεπει να ομολογησω
Με μια απιστευτη ικανοτητα ν απικιλω την καφτρα
κει να παιζω πεντοβολα με ολες αυτες τις μικρες και χαριτωμενες
χειροβομβιδες που εγω τους τραβηξα την περνη
Τοσο πολυ λοιπον μισουσα τον εαυτο μου

Δημιουργω ατμοσφαιρα
θαλασσο αεριων
Πιεζω το κουμπι
κι ολα γινονται ασπρο πυρακτωμενο φοβητρο
τρυλες ανακατατασουν
μια αλλοφρονη παρακρουση
του αυνειδητου
Φωτισμενες γορτες
δανειζομαι προοπτικες
"και οι μερες ταξιδευουν σα χελωνες νεκρες"
και κακοια πραγματα δεν αλλαζουν τοσο ευκολα.

Ειμαι ο ανθρωπος με το σκερκανι
ειμαι ο καθρεφτης
ειμαι η ταχυτητα
ειμαι η αρχη και η γωνια
ιπταμενο παραθυρο
πλοιο αφουγκρασμου
κι ενα χαρουμενο πορτοκαλι γεματο αφιονισμενη αδιαφορια

Ελειψη επαφης
παλινδρομηση της παλινδρομησης
νοιωθω η δεν νοιωθω;
κι αν οχι γιατι
ο ορθολογισμος μου παλια κονσερβα
κι οι γυρω μου πεθαινουν αδιακοπα απο
σκορβουτο

Καλπασμος, ιαχες, βοη, ματαιοδοξια, κλανη, φαλλος, πορτοκαλια, τριχαμα, εξεγερση, τετραδιο,
απροσδιοριστο, πτωση, γενομαι, κορμια, γερακια σπαρταρανε, χορεψε-χορεψε, ιλλιγγος, πανικος, ψεμα,
προδοσια, πλαστικοποιημενες φαντασιωσεις, συνδικαλισμος, ανησια, το LSD βοηθαει στη δυσκοιλιότητα,
Αρμαγεδων, γιατι με σκοτανεις συντροφε, ακουστικο, γαλα, προκτος, το κακο το αιμα, τριφιλιζουν, ροη
χρονου, , αδυναμια, σαβανο, φθορα, κι ομως την αγαπαω, ζω, αλματα, Χιροσιμα, σαλτα γαμησου,
μπατσοι, εαλω η πολις, βοηθεια, σωματεμποροι, ακμη, εφημεριδα, πίσωκολλητο, δωστε τα οπλα στο λαο,
σκοπιμοτητα, βαρεθηκα να γραφω.
στο τελος θα τα καταφερω.
Λοριστολογία

ΑΝΕΜΟΣ 1-8-91

Ψυχη του παραδεισου
διαμελισμενη στο δασος
της κολασης
Συναισθηματα χαμενα
στα μουσεια της καθημερινοτητας
Στο κλεισιμο των ματιων σου
πλαθεις το μνημα της θλιψης
Ο χορος σου στο σεληνοφως
λογχιζει τις αναμνησεις μου
Η πεταλουνδα θυσιασε
τα φτερα της στον ηλιο.

ΑΒΕΛ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΤΡΙΤΗ και θελουμε να πιστευουμε πως το νερο μπαινει στο
αυλακι. Πολλα τα λαθη αρκετες οι παραλειψεις, γνωριζουμε ομως καλα πως οπως
ειχαν τα πραγματα δεν μπορουσε να γινει τιποτα καλυτερο. Χωρις λεπτομερες
σχεδιο στο μυαλο μας , για την ωρα, αφηνουμε το βιαιο ρευμα των επιθυμιων να
μας παρασυρει στην εκφραση του "λογου", οπου και οπως τον βιωουμε αλλου
ανοργανωτα και εδω -θελουμε να ελπιζουμε- οργανωμενα και συγκροτημενα.

Δεν σκοπευουμε να ξεχασουμε πως μια αναρχικη εφημεριδα περα απο οργανο
εκφρασης ειναι και οργανο παλης. Μιας παλης που την εννοουμε μεσα απο την
ποικιλομορφια, μεσα απο τις αντιθεσεις και τις διαφωνιες, στην προοπτικη του
κοινου σκοπου -της αναρχικης κοινωνιας. Ετσι γινεται κατανοητο πως μεσα στην
εφημεριδα
βρεθουν συχνα
αποψεις και για
ακομη...

Μεσα απο το
βλεπομε και την
οργανωτικη
εσωτερικη μας
γενικότερο
Με αυτη τη
αλλα αυτομα και
Αθηνα και
επαρχια, αν
επικοινωνησουν
αρχικη επαφη
αποψεων.

Δεν θα

επαναλαμβανουμε
κειμενα που η ευθηνη τους βαραινει την συνταξη ειναι αυτα που ΔΕΝ εχουν
υπογραφη απο κατω. Ολα τα υπολοιπα βαραινουν τον υπογραφοτα
Κειμενα, ποιηματα, φωτογραφιες κλπ γινονται δεκτα με μονη επιφυλαξη στα
κειμενα οπου οι θεσεις τους θα πρεπει να εχουν σχεση με το αναρχικο-
επαναστατικο πνευμα του εντυπου (αν και εξαιρεσεις μπορουν να γινουν μετα απο
εγκριση της συνταξης).

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΤΡΙΤΗ τεχνικα βελτιωμενη και με αρκετα κειμενα. Θα τα
ξαναπομε συντομα εδω, αν και ειναι καλυτερα να ξαναβρεθουμε στα
οδοφραγματα...

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΠΟΠΕΙΡΑ

"Μονο στις σαγυνες πανω του ταφου μου
οπου θα κλαφουν θαρθουν οι σινενοχοι μου...
...κι οι τοιχοι των οπιτων εχουν κοινο το δερμα
κι οι δρεφοι παντα διασταιρωνονται..."

Στο ονομα "Αλεξης" και σε αυτο που εμεινε...
Καλο σου ταξιδι. Στο επανιδειν φιλαρακι.

ο σουβλαντζής, η γκομενα και ο αναρχικός

(Ξαναζωντανεύει "ο σουβλαντζής, η γκομενα και ο αναρχικός" μια ιστορία...έρωτος και αναρχίας. Αυτή τη φορά, όμως, όχι από τις σελίδες του αναρχικού περιοδικού "ΡΗΓΜΑ" που εκδίδονταν από την ομώνυμη ομάδα στο Μπραχαμί (αναρχομανα), αλλά μέσα από αυτήν την εφημερίδα. Τα πρώτα δυο επεισόδια αναδημοσιεύονται. Εμείς από την πλέυρα μας ευχαριστούμε τον παχουλογυθικητάτο συντροφo-Δημιουργο του που μας το παραχωρεί)

(Σε αποκλειστική παγκόσμια δημοσίευση το συναρπαστικό μυθιστορημα που θα ολοκληρωθεί σε 4.646 επεισόδια-εκτός κι αν στο μεταξύ παθεί καρκίνο το πνεύμα ο συγγραφέας)

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ 1

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α': Τόπος διεξαγωγής της ιστορίας μας καπου στο Μπραχαμί. Χρονος 1997 μ.χ., μήνας Φεβρουάριος, ημερομηνία 30, ημέρα Τετάρτη, ώρα 10 το πρωί

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β': (Βου), οι πρώτες της ιστορίας μας: ο Σουβλαντζής ο Τάσος με το όνομα, η Γκομενα η Τασία (παρτσουμική παξιμαδοκλεφτρα) και ο Αναρχικός ο Γιάννης Ντεμπρεντερνής ή Νίκος Μπουρινάς ή θανάσης ή Αχιλλέας Δοκίμαστοπούλος... παντός εμείς θα τον ξέρουμε ως Γιάννη, απλά ως Γιάννη (για σούς δεν καταλάβαν ακόμα την χρησιμότητα του πλουραλισμού των ονομάτων του Γιάννη προτινουμε υπομονή παντός τελείως επιπαιστευτικά το Αλθίνο του ονόμα είναι Ίωαννης Χαμοηλής). Εκτός από τους πιο πάνω πρωταγωνιστές θα συναντήσουμε ακόμα τους εξής: τον Φυντα τον Ασφαλίτη (ασπονόδο εχθρό του Γιάννη), την Πίτσα την Περιπτερού (φιλενάδα της Τασίας), τον Μπομπ τον ροκαμπίλα (από τους πιο κλασικούς μαλακούς της ιστορίας) κι ακόμα τον Βαγγέλη τον Σιδερά (πρωην αδικαχάμενος γκομενός της Τασίας), τον Μήτσο τον Νταβατζή (ή Σημάδεμένο, πρωην αφεντικό της Πίττας) και άλλους περιστασιακούς, περιφερειακούς, προλεταριούς, νεοφασίστες, χριστιανούς, μαμαεθα-νούς, κινέτες, πρεζακίδες, χαφιέδες, φιλελευθέρους, χαστίκους μέχρι και μασίκους

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ': (γού): Άλλα λόγια πριν τελειώσει το γού κεφαλαίο και το 1ο επεισόδιο για να μπείτε στο πνεύμα της υποθέσεως. Στην ουσία ολη αυτή η κωλοιστορία έχει σαν κύριο αξόνά την Τασία, γυρω απ' αυτή θα μπλέκονται τα μαγευτικά νήματα της πλοκής, στην πορεία της θα σφάζονται παληκάρια και θα ρευνονται πινόντας COCA COLA απογοητευμένοι ιδιοκτήτες βιντεο κλαμπ.

Πιο συγκεκριμένα, η Τασία λοιπόν που έχει οικολογικά ενδιαφέροντα και μπαμπα εφοπλιστή γουστάρει ασυστάτως τον Γιάννη ο οποίος εκτός από το γεγονός ότι είναι 12 χρόνια μικρότερος της, του έχει παρεί τοπο πολύ το μυαλό το κίνημα που δεν καταλαβαίνει τον παραφορο έρωτά της, εκείνος είναι ανεργος, τρακαδόρος, αγνώστης και ιδεολογος, την βγαζει σ' ένα μουχλιασμένο υμνιογειο γεμάτο αντιεξουσιαστικά βιβλία, γεμάτο νυχτερίδες και αγαπες γλυκεία μου, τριγυρνάει σε συγκεντρώσεις, τρέει ξύλο και έχει έναν μεγάλο εχθρό... τον Φυντα. Ο Φυντας, ασφαλής του κερατά, παρορμένος επιπαιστευτικά αλλά και φτωχολιγνός έχει βάλει σαν στόχο της ζωής του να βάλει στο χέρι τον Γιάννη. Παντρεμένος με δυο παιδιά, ένα του έχει βγει τραβασί το άλλο λεσβία, επίσης η γυναίκα του κάνει χρήση κοκαίνης 4 χρόνια τώρα, καποτε μαλιστα μεθυσμένος την είχε συλλαβίσει ο μαλακός... Ο Φυντας όμως έχει έναν μεγάλο σύμμαχο στο κυνήγι του Γιάννη, τον Βαγγέλη, ο Βαγγέλης ο σιδεράς, πρωην μέλος του ΕΚΚΕ και νυν γένικος γραμματέας της νεολαίας του ΜΛ-ΚΚΕ. Αυτός είναι το παιδί του λαού, παλιά είχε γκομενα την Τασία αλλά αυτή τον εδιώξε γιατί λέει σε μια διαδήλωση είχε ανοίξει το κεφάλι του θείου της, του μεγαλοβιομηχανού, με μια μπροτβεργιά, ΤΙΜΙΜΕΝΟ ΚΚΕ

Τελος πάντων, ο Βαγγέλης βοηθάει τον Φυντα για να βγει από την μέση ο Γιάννης ο οποίος είναι το μοναδικό εμπόδιο για να η ξαναοιταθεί με την Τασία, ο έρωτας βλεπετε ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΔΕΝ ΚΟΙΤΑ: Όσο για την Πίτσα είναι φιλενάδα της Τασίας, μικρομεσαία με πατέρα αλκοολικό, πρωην πορνή, περιμένει να κληρονομήσει μια θεία της ετοιμοθάνατη από την Αμερική και μάλλον είναι ευκαλοιστή. Ο Τάσος είναι ξαδέλφος του Γιάννη, είναι βλακας, φιλαργυρος, νεοδημοκράτης, σουβλαντζής-κυρίως σουβλαντζής-απαρβανισμένος με μια χιπιτίσα μόνε αλλά καφουρευεται την Πίτσα δε' επίσης είναι πρωην τοκογλυφός και πειδεραστής. Προσπαθεί να πείσει τον Γιάννη να παρτήσει τις μαλακίες που ασχολείται (οπώς λέει ο ίδιος) και να δουλέψει στο σουβλαντζίδικο να λιγδώσει το αντερακι του. Του χρωστάει λεφτά ο Μήτσος... Ο Μήτσος είναι νταβατζής, πρωην αφεντικό της Πίττας, είναι ο κλασικός α-λανής της συνοικίας: γαλιόσμενο παπουτάι, γραβάτα, μάλι που γυαλίζει και τα ρεστά... στην ουσία όμως είναι ΑΔΕΛΦΗ: ΝΑΙ, και αδελφή-μαλιστα κρυφοκίταει τον Βαγγέλη αλλά αυτή είναι μια άλλη πονεμένη ιστορία... επίσης είναι γνωστός της Τασίας και αποτελεί είδωλό για τον Μπομπ τον ροκαμπίλα, ενός 16χρονου κούτοπνηρου που εκτός από σπιουνος και κλασικός μαλακός είναι και χα-τροκλεφτής

(Όταν ο άνθρωπος δεν έχει τίποτα καλύτερο να κάνει, σπασει τα νευρα των άλλων γραφοντας μυθιστορηματα)

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ 2

Κεφαλαίο Α' (στο σπίτι της Τασίας-η Τασία λέει τον πονο της στην φίλη της την Πίτσα)
Π: Ήθελα να ξέρω τι παραπάνω έχει αυτή η Αναρχία που ολόγ' αυτήν μιλάει ο Γιάννης μου...
Π: Εγώ Τασία μου αν ήσουν στην θέση σου, θα την εβάρνα και θα της ελεγα το και το: "ακού κοπελά μου, εδώ υπάρχει ολοκληρή Τασία που λιώνει για παρτή του Γιάννη, εσύ μωρή τι του έχεις προσφέρει, οσα χρόνια τον θυμάται η γειτονία του Γιάννη και η ζωή με σπασμένα πλευρά και βουλωμένα ματιά χυρίζει στο υπαίτιο του με τα ραντεβού σας, σε πα μέρικες φορές κάνει και τρεις και τεσσερις μερες να γυρίσει, κι όταν τον ρωτάμε που χαήγμε ολο μουρμουράει ("...θα ρθει...θα ρθει...με το χαμογέλο στα χείλη και την ελπίδα στο βλέμμα...με φωτιά...με οδωρ...θα ρθει") Μαγία του κανες μωρή ποτανα;"
Τ: Αχχχχ... Πίτσα, και μαγία να του κανε έτσι δεν θα τρέχε ξοπίσω της...
Π: Τον αγαπάς ε;...
Τ: ..... (η καπιταλιστική της καρδούλα το ξερει)
Π: Πονηρία θέλει Τασία, στηρίζον πάνω μου...

Κεφαλαίο Β' (βρισκόμαστε στο πολύ μεγάλο μαγαρό που είναι απέναντι από το γηπεδο του Παναθηναϊκού... στην Λεωφόρο Αλεξάνδρας, στο δεύτερο σπίτι του Φυντα - τις θερμές μου ευχαριστίες προς τον κ. Μελιστά για την πιστή μεταφράση από την γουρουνιστική-δολοφονική διαλεκτο στην ανθρώπινη)
ΥΠ: Α': Τι θα γίνει με Φυντα, θα καφώεις τις μαλακίες μ' αυτόν τον Γιάννη; Μην ξεχνάς ότι έχω με άλλους 28 σαν κι αυτόν να ασχοληθούμε...
Φ: Σας καταλαβαίνω κυρία ΡΟΡΚΑΚΗ μου, αλλά ελάτε κι εσείς στην θέση μου, τι ενδιαφέροντα έχω εγώ στην ζωή μου; Ένας ξεπεσμένος κωλοασφαλής είμαι... δίχως φίλους... (ΚΛΑΨ)... δίχως γνωστούς... (ΚΛΑΨ)... ποιος είμαι, που παω, ΤΟ ΒΕ ΟΥ ΝΟΤ ΤΟ ΒΕ (κρίση συνείδησης ενός ασφαλειτή-ΘΑ ΘΕΛΑ ΝΑ ΜΟΥΝ ΕΚΕΙ)

ΥΠ: Α': Συνελ... (με φωνή βραχύνει και δυνατή)
Φ: Από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου ολό αυτόν τον αβύρτιστο κυνηγάω (ΚΛΑΨ), δείτε το κι έτσι κυρία ΡΟΡΚΑΚΗ μου, ο Λουκυ Λουκ κυνηγάει μια ζωή τους Νάλτον, ο Μικυ Μάουρ τον Μαυρο Πητ, ο Ποπαύ τον Βρουτό, ο Σκρουτζ τους Κακούς Λουκούς, ο Θβελίξ (ΚΛΑΨ) τους ρωμαίους στρατιώτες... εγώ δηλαδή τι είμαι; όχι σας ρωτάω να μου πείτε ΤΙ ΣΚΑΤΑ ΕΙΝΑΙ ΕΓΩ;; (κρίση συνείδησης νο 2 ΚΑΙ ΠΟΙΟΣ ΔΕΝ ΘΑ ΘΕΛΕ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΕΚΕΙ)
ΥΠ: Α': Αμωρ με Φυντα μου πρήξες την γουρουνισία μου σπλήνα, γιατί δεν μεταμφιεζόσαι σαν κι αυτούς; Ετσι θα βρεις πιο ευκολα τα στοιχεία που χρειαζόσαι εναντίον του (υπαρχουν δεν υπαρχουν)
Φ: .... (αφωνος από την ιδέα)

Κεφαλαίο Γ' (βρισκόμαστε εξω από τα γραφεία της νεολαίας του ΜΛ-ΚΚΕ μετά από μια θυελλώδη συνάντηση τριών ατόμων... εισβάλλουμε στους κομμουνιστικούς διαλογισμούς του Βαγγέλη του σιδερά)
Σ.Σ.: (Σκεφτείς Σιδερά): Τι έχω παθεί με τον Αγίο Μαρξ; Αντι να προβληματοποιώ για το που βαδίζει το Παγκόσμιο Επαναστατικό Κίνημα, εγώ προβληματοποιώ για το τι χρώμα κλωστό φοράει η Τασία... τι καφούρα είναι αυτή... απρε Τασία... Τι εφταίγα εγώ που ανοίξα το κεφάλι του θείου σου με την μπροτβεργιά σ' εκείνη την πορεία; Νεανικά παραστρατήματα... Τώρα έχω στρώσει, ολό μπλα-μπλα είμαι και μαλιστα σπινδύνω μπλα-μπλα... για χαρή σου έχω διαβρώσει τόσα Κομμουνιστικά Καταστατικά, γύρω πωρ με Τασία... Αχ... Αχ... γύρω αγαπή μου γλυκεία... ΓΥΡΝΑΛΑΑΑΑ... (Δυστυχώς αυτή δεν γυρίσε, αυτούς δεν προλαβε και ο Βαγγέλης είναι παλι για αλλαγή)

Στο επομένο επεισόδιο: οι πονηρίες της Τασίας προχωρούν, καπου κολάει η ιδέα του αφεντικού του Φυντα και ο Μπομπ ο ροκαμπίλας κάνει αποπείρα αυτοκτονίας γιατί τον έπιασε βροχούλα που κατέστρεψε το κοκκίρι του... αλλά... Ως τότε φροντίτε να κρυφτείτε καλά γιατί αυτή η σίχαμενη Ιστορία που προσπαθείτε να αγνώψετε να αποφυγείτε θα βρυκοκίταει και... "ΘΑ ΓΙΝΕΙ Η ΣΚΙΑ ΣΑΣ"

(Το "θα γίνει η σκιά σας" είναι κλεμμένο από το βιβλίο του Τσεβά: "Ο ΑΓΩΝ ΜΟΥ")

Συνεχεια απο τη σελίδα 8

ΓΥΕΙΔΗ... ΤΡΑΓΩΝ

"Η εξουσία, μπορεί να υφίσταται μόνο όσο οι καταδυναστευόμενοι μετατρέπουν τα αντικείμενα της επιθυμίας τους σε αντικείμενα του μισους τους"

(Horkheimer)

Η κοινωνία προσβάλλει την ίδια της την υποστάση από τη στιγμή που γίνεται κοινωνός του κράτους, από τη στιγμή που οι σχέσεις μεταξύ των μελών της εμφυλώνονται στο μπουκαλί της εξουσίας και της ιεραρχίας, με βουλωμά στο στομίο του, στην κορυφή, το κράτος. Μέσα σε αυτό το μπουκαλί εμφανίζονται και τα κομμάτια εκείνα της κοινωνίας, τα οποία προσπαθούν να σπασουν το μπουκαλί και ταυτόχρονα να πετάξουν μακριά, έξω από το κοινωνικό σώμα και την κοινωνία, ευρύτερα, το κράτος-στομίο. Ο ρολος του "αποδιοπομπαίου τραγού" είναι ένας ρολος που ερχεται να θαψει την πραγματικότητα, τους πραγματικούς ρόλους και τους πραγματικούς σκοπούς που έχουν οι ρόλοι αυτοί. Προκειτά δηλαδή για ένα (αντι-)ρόλο, για ένα "απο μηχανής θεο" που ερχεται να σώσει τους υπαίτιους της συγχρονής, αλλά και της εκαστοτε κοινωνικής παρωδίας, είτε αυτοί είναι βούλευτες, είτε επιχειρηματίες και γιατηδες και σαν ευηποληττοι μικροαστοι: υπαίτιοι, που τρέμουν στην ιδέα της εκρήξης του μπουκαλιού, που τρέμουν στην ιδέα πως θα χάσουν τις προνομιακές θέσεις που κατέχουν ή που δεν προλαβαν, μέχρι σήμερα, να τις καταλάβουν, ενόσω έχουν ακόμα τις αλυσίδες τους. Είναι όλοι εκείνοι που φοβούνται να χάσουν τις αλυσίδες τους και δεν φοβούνται, στην ουσία τις προθέσεις των εκαστοτε κομμάτων, των εκαστοτε "πατριωτών", των εκαστοτε χυδαίων (πολυεθνικών, τηλεοπτικά κανάλια, εκκλησία) με τους σωρούς των "κοινωνικών προσφορών" τους. Ο "αποδιοπομπαίος τραγος" αναλαμβάνει (δίχως να το αποδέχεται φυσικά ο ίδιος) τον ρολό του "φταιχτή", ακριβώς επειδή όλοι εκείνοι που τον αποδίδουν είναι πολύ περισσότερο φταιχτες. Το "εξίλαστηριο θυμά" προβάλλεται στα ματιά του κοσμου ως θύτης, ακριβώς επειδή αυτά τα ματιά, αδύνατον ή αρνούνται να αντικρύσουν το σώμα, στο οποίο ανήκουν, ως θυμά (σε σχέση με τα αφεντικά του) και ως θύτη (σε σχέση με τον "αποδιοπομπαίο τραγο"). Στην ουσία λοιπόν πραγματώνεται μια "σταυρώση" εκείνων που αποκτούν τον (αντι-)ρόλο του "αποδιοπομπαίου τραγού" με καρφία όλους εκείνους που τασσονται στο πλευρο των εκμεταλλεωτων τους (εν καιρω "ειρηνής" και αδιακοπου κοινωνικού-ταξικού πολέμου) και των αποφεωτων τους (εν καιρω "πολέμου" και αδιακοπου κοινωνικού-ταξικού πολέμου).

Συμβαίνει όμως και στο ίδιο πρόσωπο να αποδίδονται δυο (αντι-)ρόλοι. Όταν ο ένας έχει ξεφτίσει στο κεφάλι του πολύ κοσμου, "μπανει σε κίνηση" -αν είναι δυνατόν να γίνει κατι τετοιο- ο επομενος. Ο Χριστος π.χ., ένας επαναστάτης της εποχής του, αποτελεσε, με μια συγκεκριμένη χρονική στιγμή, τον "αποδιοπομπαίο τραγο" για την εκτόνωση της οργής του εξαθλιωμένου λαού, προς ευτυχία του Βαραβα αλλά κυρίως του Ποντίου Πιλάτου, ο οποίος εφτασε στο χυδαίο σημείο να πλυνει τα χερια του θελοντας να αποδείξει με αυτόν τον τροπο ότι η εξουσία του τοπου δεν φταίει σε τίποτα. Στη συνεχή όμως αντικατέστησαν στο πρόσωπο του Χριστου τον (αντι-)ρόλο του "φταιχτή", που επρεπε να τιμωρηθεί με σταυρώση, με τον (αντι-)ρόλο του "σωτήρα" (στην αρχή του υποδουλωμένου εβραϊκού λαού και στη συνέχεια, ολης της ανθρωπότητας), με έναν (αντι-)ρόλο που και παλι στοχευε στον πνευματικό σκοταδισμό των λαικών μαζών, μέσα από την ίδρυση μιας ακόμα θρησκείας-οπιου, του Χριστιανισμού.

(Ο Ιστορικός κατακερματισμός της μεταλαμπαδευμένης κοινωνικής ψυχοπαθολογίας, μετουσιώνεται σε συσσωρευτική αποσπασματική συνειδησιακήν ολότητα μέσα στην γενικευμένη πραγματοποίηση του "είμαι" που ορθώνει σφαιρικά στο ψυχικό εννοητικό)

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ 3

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' (στο Μακεδονικό συλλαλητήριο, διαλογος μεταξύ Τάσου σουβλαντζή-Νταβατζή Μήτσου)
Τ: Τι να σου πω ρε Μήτσο... και αν υπήρξε από την πρώην ΕΠΕΝ με πηραν τηλεφώνω και μου το σφύριξαν για σήμερα... Δε γαμέται... συλλαλητήρια είναι αυτά. Αμα δώ στ' βαριεμά θα παω να σπασω το κεράλι κανένος 17 χρόνου που μοιράει ανθεντικές προκηρύξεις. Εσύ πως από δω ρε Μήτσο;
Μ: Ασε ρε Τάσο έχω βρει τον μπέλα μου με αυτές τις γιορτές... Χωρίς παρέξηγηση ρε μαγκά, ξέρεις εγώ δεν ασχολούμαι με την πολιτική... Πριν αρχίσει αυτός ο χαβάλης με τα Σκοπία, είχα εφτά γυναίκες στη δουλειά, τώρα μου μένουν δυο...
Τ: (...) Που το πας ρε Μήτσο;
Μ: Εγώ το παω; Μονο του παει. Είσαι βαθιά νυχτωμένος Τάσο. Δεν ξέρεις τίποτα για τις Ομάδες Περιφρούρησης Εθνικής Συνείδησης;
Τ: (...)
Μ: Ναι, ναι μαγκά μου. Τις ίδρωσε ο Σαμαράς με τον Παπαθεμελή, με γένικο γραμματέα τον Μιχαλοπούλο. Μαζεύουν πούτανες, αλκοολικούς, μπασιόδες, ότι βρουν. Με αυτούς σταλεχώνουν τις Ο.Π.Ε.Σ. Ετσι έχασα και την Πίτσα από τη δουλειά. Κατέβηκα λοιπόν σήμερα μπας και βρω καμμία παραστρατήμενη.
Τ: Πόκα;; Η Πίτσα είναι στις Ο.Π.Ε.Σ.;
Μ: Ναι τους εκπαιδεύουν και μετά τους στέλνουν στα Σκοπία για να ριχνουν καρβουνοσκόνη στις παιδικές τροφές των Σκοπιανών... Εσύ γιατί ρώτας;
Τ: Τιποτά, τιποτά... (Όμως το διαλομένο μυαλό του σουβλαντζή είχε αρχίσει να δουλεύει. Με τις γνώριμες που είχε δεν θάταν δύσκολο να μπει στις Ο.Π.Ε.Σ. Ετσι θα διπλάρωνε την Πίτσα. Ετσι θα την έριχνε στα θόλα νερά του).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' (Όπως θαμσσε αγαπητά μαζοχιστές αναγνώστες στο δεύτερο επεισόδιο καπ είχε προτείνει ο ΡΟΡΚΑΚΗΣ στον υφιστάμενο του Φυντα τον Αρσάλη)
Σ.Φ. (Σκεφτείς Φυντα): Φταίει πως μπρούσαν και τις φερανε αυτές τις αρβύλες; Πως μασκορευτήκα ετσι, εγώ ο Φυντας για να πιασω αυτό το κωλοπαίδι Φουλαρί, τ'ακέτ στραπαιωτικό, ΑΓΙΑ ΒΑΡΒΑΡΑ μου, βοηθά μην τα σπνήθω, και με πιασε σε καμμία γωνία κανέναν συναδέλφου. Πλάκα θαχει να με βάλει να φωνάξω: ΖΗΤΩ Ο ΜΕΛΙΣΤΑΣ, και εγώ θα του κανω τον δασκόλο: ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΜΕΛΙΣΤΑ... Τι ήθελα και ήρθα στην κωλοσυγκεντρώση τους... Δεν παίρνω τον λογο κι αυτός ο αλχητής ο Γιάννης... Ξεχάσα να δανειστώ και το μαγνητοφώνω από την αντιπροσωκρατική... Α!!! Νάτος... Παίρνει τον λογο...
Τ: Λοιπόν συντροφί ηρθε η ώρα να περάσουμε από τα λόγια στις πράξεις... Πόιος από σας, θέλει να έχει την τιμή, να αφήσει αυτό το δεμάτακι στην οικονομική εφορία της περιοχής του; Για να αφήσει το όνομα του με πινύρα γραμμάτια, στην παγκόσμια ιστορία της αναρχίας... Θα το αφήνα εγώ συντροφί... αλλά ερχεται μια ξαδερφή μου από το χωριό... και γένικα έχω πολλές υποχρεώσεις αυτές τις μερες... ΛΟΙΠΟΝ!!!
Πόιος συντροφός θα έχει την τιμή; (...Σήη...)
Σ.Φ. Να η εκκάρια να κερδίσω την εμπιστοσύνη τους. Σίγα τα δύσκολα. Να αφήσω ένα απλό δεμά, στην οικονομική εφορία της γειτονίας μου... Δεν βρίσκω τίποτα το υποπτο ή δύσκολο... Ετσι θα τον κερδίσω τον αλχητή, και μετά θα του στοχευοθετήσω ένα κατηγορητήριο... μοφλία.
Φ.Φ. (Φωνή Φυντα): ΕΓΩ!!! ΕΓΩ!!!
Τ: Τι σου ρε συντροφί;
Φ: Εγώ θα παω το δεμά!
Τ: Γνωστή φάτσα μου φαίνεται, αλλά δεν σε έχω ξαναδεί εδώ. Πως σε λένε;
Φ: Φωών... Μιλτιάδη!
Τ: Φων Μιλτιάδη λοιπόν!!! Γερμανός είσαι συντροφί; RAF και τα ρεστά ε;; Λοιπόν παρ το δεμά και καλή τύχη. Θα μάθουμε τα νέα σου αμριο στο δελτίο του 8.30 στο ΜΕΓΑ... Το δαλάμε συντροφί... Καληνυχτα...
Σ.Φ.: Τι ενόουσε? Θα μάθουμε τα νέα σου στο ΜΕΓΑ Τελος πάντων...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' (Στο σπίτι της Τασίας της γκομενας, η Τασία περιμένει τηλεφωνο της Πίτσας. Καπ καινούριο ελει να της πει για το θέμα που την καίει-ολοκληρή -ο Γιάννης)
-ΝΤΡΙΝ ΝΤΡΙΝ (το τηλέφωνο)
Τ: Ναι... Π: Ελα Τασία μ' ακούς; Ασχίμα νεα. Ρώτησα και εμάθα... Ρώτησα τη γιάγιά μου για την αναρχία που λένανε... Θύμασαι:

γκρεμισματος των συνορών και από την πραγματική περφηανεία, την ανθρωπινή, η οποία κακοποιείται καθημερινά, σχεδόν ανα πασα στιγμή. Η κοινωνία, δυστυχώς, αρνείται εως σήμερα, να βγάλει την (κρατιστική) μάσκα που τη χαρακτηρίζει και της οποίας δακρυα είναι όλοι εκείνοι που θελήσαν να βρεθούν έξω από την "ευποληπτή" προσποίηση της, είναι κι όλοι εκείνοι που καμμία φορά καλυπτουν με μαντίλι το πρόσωπο τους αφήνοντας φανερή τη δίψα τους για τη ζωή και όχι για τη μίσηρ επιβίωση...

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

- 1) Στη μεταπολιτευτική Ελλάδα [Νέα Δημοκρατία-Πασοκ, Πασοκ-Νέα Δημοκρατία, Νέα Δημοκρατία-Πασοκ;
- 2) Από το βιβλίο "Η Αναρχική Οργανωσή της Κοινωνίας" Π.Κροποτκιν, εκδ Κατσάνος

Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

ΓΕΝΙΚΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Α) ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΑΓΡΙΟΙ ΚΑΙ ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΗΜΕΡΟΙ

Είναι γνωστό πως η λέξη κράτος χρησιμοποιείται και σαν ένα συνώνυμο της κοινωνίας, όπως γράφει ο Έρικο Μάλτεστα. Τα πράγματα περιπλέκονται ακόμα περισσότερο, όσον αφορά τους συγκεκριμένους ορους και έννοιες, όταν "μπαινει στη μέση" και ο ορος "πολιτεία". Η ταύτιση της κοινωνίας με το κράτος βασίζεται κυρίως σε μια αντίληψη που έχει "διαποτισεί" ολοκληρωτικά σχεδόν το κοινωνικό σύνολο και που η ουσία της είναι η ταύτιση της ποιότητας και ποσοτικής αναγκαιότητας της κοινωνίας για τους ανθρώπους με την ποιότητα και ποσοτική αναγκαιότητα του κράτους (για τους ανθρώπους). Με άλλα λόγια η αντίληψη αυτή δεν στηρίζεται μόνο στο αναμφισβήτητο γεγονός ότι το κράτος χωρίς κοινωνία ανθρώπων δεν μπορεί να υπάρξει, αλλά και στο ότι δεν μπορεί να υπάρξει κοινωνία ανθρώπων χωρίς κράτος. Ασφαλώς δεν είναι καθόλου δύσκολο να ανατραπεί με κάποια επιχειρήματα η συγκεκριμένη λανθασμένη αντίληψη που συνδέεται άμεσα και συμπεριλαμβάνεται στον ίδιο τρόπο σκέψης με την αντίληψη ότι πρέπει πάντοτε να υπάρχει κοινωνία που να λείπει "τι πρέπει να γίνει και τι όχι" στους πολλούς. Δεν είναι λίγες οι κοινωνίες που υπήρξαν και που υπάρχουν ακόμα δίχως την παραμικρή υπαρξη εξουσίας και ποσο μάλλον ενός κράτους, κοινωνίες που δεν έχουν, ασφαλώς να μας επιδείξουν μια αλματώδη τεχνολογική προοδο- γεγονός που δεν οφείλεται, φυσικά, στη δήθεν "εγκεφαλικά τους κατωτερωτήτα" ως ανθρωπίνα οντα, όπως επιθυμούν κάποιοι να μας πείσουν γιαυτό- αλλά έχουν να μας επιδείξουν μια πραγματικά ανθρωπινή κοινωνία, η οποία στηρίζεται στην υπαρξη της αλληλεγγύης και της συνεργασίας μεταξύ των μελών της καθώς επίσης και στην ανυπαρξία της καχυποψίας.

Βεβαίως οι έννοιες "ελευθερία", "συνεργασία" και "αλληλεγγύη" υπάρχουν και στις δικές μας κοινωνίες, τις "πολιτισμένες". Το ζήτημα όμως είναι το πως υπάρχουν, δηλαδή ποιο είναι το περιεχόμενό τους. Στις δικές μας κοινωνίες, το σχολείο, τα μέσα Μαζικής Αποβλακώσης, οι πολιτικοί, η εκκλησία μας μαθαίνουν ότι "Ελευθερία" σημαίνει να μην ξεπερνάς κάποια ορία, τους νόμους του κράτους και του θεού, "συνεργασία" σημαίνει πως υπάρχει κάποιος "φύλοτιμος" κύριος ή κυρία που "σου δίνει ψωμί να φας", "προσφέροντας" σε σένα μια θέση εργασίας και "αλληλεγγύη" (σημαίνει) ότι πρέπει και εσύ να αγοράσεις κάρτες της UNICEF, ότι πρέπει να υπογράψεις και εσύ για τη σωτηρία της γης από τους ηγέτες των κρατών. Αν σωζόταν όμως η γη με υπογραφές, τότε το κράτος κι η μισθωτή σκλαβιά θα διαλυόνταν με μια ροχαλα...

Ετσι λοιπόν ένα άτομο που έχει αφομοιώσει, με το περιεχόμενο που προαναφερθήκε, τις έννοιες ελευθερία, συνεργασία, αλληλεγγύη και ενωμένα δεν αναζητά τίποτα περισσότερο από τα ...κοκκαλά που του δίνουν, δεν προκειτά ποτε να συλλαβεί το νόημα της ελευθερίας του αγριού ιθαγενή-που δεν τον εξημέρωσε κανείς αλλά που είναι ηρεμίας-εφόσον θα ταυτίζει αυτή την ελευθερία με την "ασυδοσία" και τη "ζωωδή" κατάσταση εφόσον θα "πλέει μέσα στην καθυστατική σούπα της ψευδαισθήσεως πως είναι ολοσδιωλου ελευθερος" όπως γράφει ο Ε.Κακναβάτος. Όμως η ζωώδης κατάσταση επικρατεί στις αχαρές ταυμέντινες πόλεις, στα αστικά λεωφορεία που όλοι σπρωχόνται αλληλοβρίζονται και στριμωχόνται, ενώ από διπλά περνάει ένα καλογυαλισμένο και ακριβοπληρωμένο αυτοκίνητο. Σε αυτές τις ταυμέντινες πόλεις κυριαρχεί η ασυδοσία η τάση του καθενός να ιδιοποιηθεί, να αρπάξει από τους άλλους όσα περισσότερα μπορεί και με οποιοδήποτε τρόπο. Σε αυτές εδώ τις ταυμέντινες πόλεις υπάρχουν οι ανθρωποφάγοι, με την κυριολεκτική έννοια και όχι στις ζουγκλες. "Τα λιοντάρια μετατρέπονται σε βούλεις των ζώων" μόνο από τους ανθρωπίνους βασιλιάδες, είτε αυτοί είναι απολίτοι μονάρχες, είτε διευθυντές επιχειρήσεων. Τα μυρμηγκία ανήκουν στους "ταπεινούς" της φύσης μόνο εξαιτίας των ιδεολογιών που έχουν αναπτυχθεί στους ναούς, στα ανακτορά, στα αρχοντικά και, στην εποχή μας, συστηματικά καλλιεργούνται από δουλοπρεπείς απολογητές των ισχυρών. Η πραγματικότητα είναι διαφορετική αλλά η ιδέα ότι η φύση είναι ιεραρχική, για να μην αναφέρουμε τα "κτηνώδη" και καθαρά αστικά χαρακτηριστικά που της αποδίδονται, αντανάκλα απλά μια ανθρωπινή συνθήκη στην οποία η κυριαρχία και η υποταγή είναι αυτοσκοποί" (Μ.Μπουκτίν "Τι είναι Κοινωνική Οικολογία", Εκδ.Βιβλιοπολις).

Β) Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΑΥΤΙΣΗΣ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ. ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ, ΕΤΕΡΟΟΡΓΑΝΩΣΗ. ΕΝΑΛΛΑΓΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ.

Το κράτος, επιδιώκοντας την διατήρηση και διαίωναση της υπαρξης του, συνεπώς και της κυριαρχίας του επί της κοινωνίας στην οποία ανήκει ως κυριοτάτος θεσμός της, έχει εισαγει και προωθήσει κάποιες ευρύτερα κοινωνικές λειτουργίες κάτω από ταμπέλες όπως πχ "κράτος προνοίας", "κράτος δικαίου" και γενικότερα "κοινωνικό κράτος". Σε προηγούμενες εποχές, αλλά κυρίως στις μερες μας, έχει κατορθώσει την ταύτιση στην συνείδηση των υπηκόων του, και μάλιστα σε πολύ μεγάλο βαθμό, τις "κοινωνικές προνοίες" με την "κρατική", της "κοινωνικής δικαιοσύνης" με την "κρατική", και ενω ταυτοχρόνα έχει καταφέρει να γινεται λόγος μόνο για "κοινωνική αδικία" και να απουσιάζουν σχεδόν εντελώς από το λεξιλόγιο του κοινωνικού συνόλου οροι όπως "κρατική αδικία". Εδώ, όμως, πρέπει να επισημανθεί ότι η "κοινωνική αδιαφορία" (ως αντίθετος ορος εκείνου της "κοινωνικής προνοίας") ταυτίζεται, κατά κάποιο τρόπο, με την "κρατική αδιαφορία". Από τα παραπάνω μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι το φαινόμενο της ταύτισης κρατους και κοινωνίας παρατηρείται γιατί η κοινωνία αντιλαμβάνεται τη λειτουργία της μέσα από τη λειτουργία του κράτους, δηλαδή ο ψηφοφορος μέσα από τη λειτουργία του βουλευτή και του κομματός που ψηφίσε, ο μαθητής μέσα από τη

ανεκαθεν βρίσκονταν στη μίσηρη θέση της εκαστοτε τάξης, και αυτονοητα, αδικής κοινωνίας-είναι ο πατέρας, στα πλαίσια της πατριαρχικής οικογενείας, ο μνητής-προεδρός στα πλαίσια της μαθητικής κοινότητας, ο δημαρχος στα πλαίσια του δήμου, ο δικαστής στα πλαίσια της "δικαιοσύνης" (που παραβρωμαί), ο μπατσός στα πλαίσια της καταπολεμήσεως του εγκλήματος (!), ο βουλευτής στα πλαίσια της "δημοκρατικής πολυφωνίας και νομιμότητας" η κυβέρνηση και, γενικότερα το κράτος, στα πλαίσια της γενικής ρυθμίσεως της ζωής όλων μας...

Ας επιστρέψουμε, όμως, στο ζήτημα της κοινωνικής και κρατικής αδιαφορίας. Αναμφισβήτητα, η αδιαφορία, ως προς μια πραγματικά ουσιαστική βελτίωση των συνθηκών ζωής, καλύπτει, σε γενικές γραμμές, το μεγαλύτερο φάσμα του συνόλου της συγχρονής ελληνικής κοινωνίας τουλάχιστον. Όσον αφορά την "κρατική αδιαφορία" αυτή ούτε καν υφίσταται στην πραγματικότητα, εφόσον προκειται για μια έννοια πλαστή, ανυπαρκτή στην ουσία, όπως και τόσες άλλες έννοιες με πρώτη και "καλύτερη" εκείνη της "πατρίδας" και αυτο γιατί το κράτος δεν "αδιαφορεί" για τους πολίτες του, απλά επιμένει σε ορισμένα ζητήματα για να ικανοποιήσει τα συμφέροντα των οικονομικά, πολιτικά, συνεπώς και κοινωνικά "ανυψωμένων" και "κάνει τα στραβά ματιά" στις άλλες περιπτώσεις για να τα συγκαλύψει. Εκτός αυτών, ας μην ξεχνάμε κάτω από ποιες κοινωνικές συνθήκες γεννήθηκαν τα κράτη που υπήρξαν στην ως τώρα ιστορία της ανθρωπότητας. Όλα τα κράτη είχαν και έχουν

επιβολή αντιστοιχών (νεών) ορών οικονομικής πολιτικής και αυρύτερα κοινωνικής κυριαρχίας που θα αφήσουν ολό και λιγότερα περιθώρια και προοπτικές αντίδρασης και αντίστασης από τους αρχομένους (βλ. Μαστριχτ-Ενωμένη Ευρώπη).

Πέρα όμως από τις οποίες κινήσεις-προσπάθειες για σταδιακή επιβολή των νεών ορών διεθνούς κυριαρχίας, είναι απαραίτητο στα πλαίσια αυτού του κειμένου, να προσδιορίσουμε, όσο μπορούμε και όπως αντιλαμβανόμαστε, τον ρόλο που παίζει, η, καλύτερα αποδίδεται στον ορο "κρατική αδιαφορία" στην ευρύτερη κοινωνικοπολιτική πραγματικότητα, αλλά και, πιο συγκεκριμένα, σε μεγάλο μέρος των αντιλήψεων που διέπουν το καταπιεσμένο και εκμεταλλεμένο-με βάση την οικονομική και πολιτική κατάσταση-κομμάτι του κοινωνικού συνόλου.

Όπως ήδη αναφερθηκε στην αρχή περίπου του κειμένου, η λεγομένη "κρατική αδιαφορία" δεν είναι τίποτε άλλο από την παγία τακτική του κράτους να οφείλει τους οικονομικά, πολιτικά, συνεπώς και κοινωνικά εγχειρίσματα-και όχι μόνο δυνατόν και να "κλείνει τα ματιά" στους υπολοίπους μέσα από τη μυθική, αλλά όχι ακόμα απομυθοποιημένη "κοινωνική πολιτική" του. Το διευθυνόν όργανο του κράτους είναι, ως γνωστόν, η κυβέρνηση. Μια κυβέρνηση που, κατά καθόλου περιεργό τρόπο, τα πηγαίνει πάντοτε καλά με τους πλούσιους. Αλλά ακόμα και αν υποθέταμε ότι υπήρχε μια κυβέρνηση, η οποία ήθελε να δώσει μοιραία χτυπήματα στην αρχούσα τάξη, τότε αυτή η τάξη δεν θα είχε κανένα ηθικό ενδιαφέρον να την ανατρέψει με οποιοδήποτε τρόπο. Ανα πάσα στιγμή, κανείς μας δεν πρέπει να ξεχνάει ότι δεν ζούμε "σε μια κοινωνία αγγέλων".

Εκτός, όμως, από την κυβέρνηση, υπάρχει και η αντιπολίτευση. Και εφόσον υπάρχουν αυτά τα δυο, υπάρχει και κάτι ανάμεσα τους το οποίο πλασσάρεται στις λαϊκές μάζες ως "διαμάχη", ως πολιτικός ανταγωνισμός και με την επιμελώς εκλογική του εκφραση σε κάθε εκλογές. Στο πλαίσιο της συγχρονής δημοκρατικής νομιμότητας, η "κυβερνητική αδιαφορία" απο-πιπτει, διαφοροποιείται πάντως από τη μυθική "κρατική αδιαφορία". Για την αδιαφορία του κράτους - για την λειτουργική του αδυναμία δηλαδή- στα οποία κοινωνικά προβλήματα προκύπτουν η υπάρχουν επί μόνιμου βάσεως, ευθύνεται πλέον μοναχά η συγκεκριμένη κυβέρνηση με τους "κακούς χειρισμούς της" με την "κοινωνική αδιαφορία" και την ...περιφημη "αντιστατική

πολιτική" που τη διέπει. Με άλλα λόγια, η "παγία" αδιαφορία του κράτους και της εκαστοτε κυβέρνησης μετατρέπεται σε συγκεκριμένη "αδιαφορία" του κράτους και της συγκεκριμένης κυβέρνησης. Ετσι λοιπόν έχουμε πάντοτε μια κυβέρνηση που "αντιστατικοί", που στρέφεται με συγκεκριμένους τρόπους κατά των "λαϊκών συμφερόντων", και μια αντιπολίτευση που "λαϊκίζει", που διαμαρτυρείται παθιασμένα για την καταπάτηση των λαϊκών, αλλά και των λεγομένων "εθνικών" φυσικά συμφερόντων. Όλη αυτή η πολιτική διαμάχη παύει την ανώτερη ακφραση της στα εδανά και το βήμα της βούλης (!). Πριν από 100 περίπου χρόνια ο Πέτρος Κροποτκίν εγράφε πραγματα, εκ των οποίων μερικά αποτελούν ένα μεγάλο κομμάτι των σταθερών θεσεων και αρχών του παγκοσμίου αναρχικού κινήματος. Αναφερόμενος λοιπόν στα κοινοβουλευτικά γεγονότα της εποχής του εγράφε: "Είναι αλήθεια ότι η βούλη μπορεί να ανατρέψει ένα πρωθυπουργό αλλά για να κάνει τι; - Για να ορίσει έναν άλλο που θα έχει τις ίδιες εξουσίες και που, αν η Βούλη φανεί συνετής, θα πρέπει αναγκαστικά να τον ανατρέψει σε οκτώ μερες; Γιαυτό πρότιμα να τον κρατήσει μέχρι που να κορυφωθεί η αγανάκτηση στην χώρα, και τότε, τον ανατρέψει για να ξανακάνει πρωθυπουργό εκείνον που είχε ανατρέψει πριν δυο χρόνια. Ετσι παίζει τραμπάλα Γκλαντστον-Μπικονσφλντ, Μπικονσφλντ-Γκλαντστον, πράγμα που στο βάθος δεν αλλάζει τίποτα. Η χώρα κυβερνιεται πάντα από ένα πρόσωπο, από τον πρωθυπουργό.

Ετσι από όλα τα παραπάνω γραφομενα το συμπέρασμα που μπορεί να εξαχθεί είναι το εξής (διατυπωμένο από ένα άλλο πασιγνωστό αναρχικό τον Ε.Μάλτεστα)

"Σε κάθε εποχή και σε κάθε τοπο οποίο ονομα και να παίρνει η κυβέρνηση, οποια και αν είναι η καταγωγή της ή η οργάνωσή της, η βασική της λειτουργία είναι πάντα να καταπιέζει και να εκμεταλλεύεται τις μάζες και να υπερασπίζει τους καταπιεστές και τους εκμεταλλετές. Τα βασικά της χαρακτηριστικά και αναποσπαστα όργανα είναι ο χωροφυλάκας και ο φοροεισπραχτορας, ο στρατιώτης και η φυλακή. Και σαντα προσθετοντας αναγκαστικά ο παπάς ή ο δασκάλος που προστατευονται και υποστηρίζονται από την κυβέρνηση, για να καταστήσουν το πνεύμα των ανθρωπων δοιλικό και να τους κάνουν πειθινηνούς κατά από το ζυγο"

Συνεχία στη σελίδα 7

Αλφα ο στερητικός, κι ο κυκλος παραδιπλα

κι η παπια; που ναι η παπια;